

Skupno mnenje Evropskega odbora za varstvo podatkov in Evropskega nadzornika za varstvo podatkov št. 03/2021 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropskem upravljanju podatkov (akt o upravljanju podatkov)

Različica 1.1

Sprejeto

KAZALO

1	OZADJE	6
2	PODROČJE UPORABE SKUPNEGA MNENJA.....	7
3	OCENA.....	9
3.1	Splošne pripombe	9
3.2	Splošna vprašanja glede razmerja med predlogom in pravom Unije na področju varstva osebnih podatkov	9
3.3	Ponovna uporaba nekaterih kategorij zaščitenih podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja	19
3.3.1	Razmerje predloga z direktivo o odprtih podatkih in Splošno uredbo o varstvu podatkov 19	
3.3.2	Člen 5: pogoji za ponovno uporabo podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja ..	21
3.3.3	Člen 5(11): ponovna uporaba „zelo občutljivih“ neosebni podatkov	26
3.3.4	Člen 6: pristojbine za ponovno uporabo podatkov	27
3.3.5	Upravljanje in institucionalni vidiki: člen 7 (pristojni organi) in člen 8 (enotna informacijska točka)	28
3.4	Zahteve, ki se uporabljajo za ponudnike storitev souporabe podatkov	29
3.4.1	Podatkovni posredniki iz člena 9(1)(b): storitve posredovanja med posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, in morebitnimi uporabniki podatkov	33
3.4.2	Podatkovni posredniki iz člena 9(1)(c): „podatkovne zadruge“	34
3.4.3	Člen 10: priglasitvena ureditev – splošne zahteve za upravičenost do registracije – vsebina priglasitve; rezultat (in časovni okvir) priglasitve; člen 11: pogoji za opravljanje storitev souporabe podatkov	35
3.4.4	Člena 12 in 13: pristojni organi in spremljanje skladnosti (s členoma 10 in 11)	39
3.5	Podatkovni altruizem	40
3.5.1	Prepletanje podatkovnega altruizma in privolitve na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov	40
3.5.2	Člena 16 in 17: ureditev za registracijo – splošne zahteve za upravičenost do registracije – vsebina registracije; rezultat (in časovni okvir) registracije	44
3.5.3	Člena 18 in 19: zahteve glede preglednosti ter „posebne zahteve za zaščito pravic in interesov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in pravnih oseb glede njihovih podatkov“	45
3.5.4	Člena 20 in 21: pristojni organi za registracijo in spremljanje skladnosti s predpisi	47
3.5.5	Člen 22: evropski privolitveni obrazec za podatkovni altruizem	48
3.6	Mednarodni prenosi podatkov: člen 5(9) do (13); uvodni izjavi 17 in 19; člen 30	48

3.7	Horizontalne določbe o institucionalnih okvirih; pritožbah; strokovni skupini (Evropski odbor za podatkovne inovacije); delegiranih aktih; kaznih, oceni in pregledu, spremembah uredbe o enotnem digitalnem portalu, prehodnih ukrepih in začetku veljavnosti	49
3.7.1	Člen 23: zahteve glede pristojnih organov	49
3.7.2	Člen 24: pritožbe; člen 25: pravica do učinkovitega sodnega pravnega sredstva	50
3.7.3	Člena 26 in 27: sestava in naloge Evropskega odbora za podatkovne inovacije	51
3.7.4	Člen 31: kazni, ki jih je treba uporabiti za kršitve predloga	52
3.7.5	Člen 33: spremembe Uredbe (EU) 2018/1724	52

Zgodovina različic

Različica 1.1	9. junij 2021	Manjše uredniške spremembe
Različica 1.0	10. marec 2021	Sprejetje skupnega mnenja

Evropski odbor za varstvo podatkov in Evropski nadzornik za varstvo podatkov sta –

ob upoštevanju člena 42(2) Uredbe (EU) 2018/1725 z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (v nadaljevanju: uredba EUDPR),

ob upoštevanju Sporazuma EGP ter zlasti Priloge XI in Protokola 37 k Sporazumu, kakor je bil spremenjen s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 154/2018 z dne 6. julija 2018 –

SPREJELA NASLEDNJE SKUPNO MNENJE:

1 OZADJE

1. Predlog akta o upravljanju podatkov (v nadaljevanju: predlog) je bil sprejet v skladu s sporočilom z naslovom „Evropska strategija za podatke“¹.
2. Evropski odbor za varstvo podatkov (EOVP) in Evropski nadzornik za varstvo podatkov (ENVP) ugotavljata, da je po navedbah Komisije v Evropski strategiji za podatke predvideno, da bodo „[d]ržavljeni in državljanke [...] podatkovnim inovacijam zaupali in jih sprejeli samo, če bodo prepričani, da bo kakršna koli souporaba osebnih podatkov v EU v celoti skladna s strogimi pravili EU o varstvu podatkov“².
3. V obrazložitvenem memorandumu predloga je pojasnjeno: „Cilj instrumenta je spodbujati razpoložljivost podatkov za uporabo, in sicer s povečanjem zaupanja v podatkovne posrednike in krepitvijo mehanizmov za souporabo podatkov po vsej EU. Instrument bi obravnaval naslednje:
  - omogočanje ponovne uporabe podatkov javnega sektorja, kadar za take podatke veljajo pravice drugih;
  - souporabo podatkov med podjetji proti plačilu v kakršni koli obliki;
  - omogočanje uporabe osebnih podatkov ob pomoči posrednika pri souporabi osebnih podatkov, ki posameznikom pomaga pri uveljavljanju njihovih pravic na podlagi splošne uredbe o varstvu podatkov;
  - omogočanje uporabe podatkov iz altruističnih razlogov“³.
4. Komisija je ob predstavitvi predloga menila predvsem, da bo „[n]ova uredba [...] dala dober okvir za upravljanje, ki bo podpiral skupne evropske podatkovne prostore, in zagotovila, da bodo lahko imetniki podatkov te prostovoljno dali na voljo. Z njo se bodo dopolnila prihodnja pravila o naborih

---

¹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Evropska strategija za podatke (COM(2020) 66 final), 19. februar 2020.

² Evropska strategija za podatke, uvod, stran 1.

³ Obrazložitveni memorandum, stran 1.

podatkov velike vrednosti iz direktive o odprtih podatkih, s čimer se bo zagotovil brezplačen dostop do nekaterih naborov podatkov po vsej EU, in sicer v strojno berljivi obliki in prek standardiziranih vmesnikov za aplikacijsko programiranje (API)⁴.

5. V Evropski strategiji za podatke je poudarjeno, da je „[d]ostopnost podatkov [...] bistvenega pomena za učenje sistemov umetne inteligence, pri čemer izdelki in storitve hitro napredujejo od prepoznavanja vzorcev in oblikovanja ugotovitev do bolj izpopolnjenih tehnik napovedovanja in s tem boljših odločitev“⁵.
6. V obrazložitvenem memorandumu predloga je priznано, da „je prepletanje z zakonodajo o osebnih podatkih še posebej pomembno. S splošno uredbo o varstvu podatkov ter direktivo o zasebnosti in elektronskih komunikacijah je EU vzpostavila trden in zaupanja vreden pravni okvir za varstvo osebnih podatkov ter določila svetovni standard“⁶.
7. EOVP in ENVP opozarjata tudi, da je v obrazložitvenem memorandumu predloga navedeno, da naj bi se s predlogom „olajšala souporaba podatkov, tudi z okrepitevijo zaupanja v posrednike pri souporabi podatkov, ki naj bi se uporabljali v različnih podatkovnih prostorih. Njegov namen ni podeliti, spremeniti ali odpraviti materialne pravice glede dostopa do podatkov in njihove uporabe. Tovrstni ukrepi so predvideni v morebitnem aktu o podatkih (2021)“⁷. Med pripravo tega skupnega mnenja cilj in vsebina takega akta o podatkih še nista bila na voljo.

2 PODROČJE UPORABE SKUPNEGA MNENJA

8. Komisija je 25. novembra 2020 objavila predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropskem upravljanju podatkov (akt o upravljanju podatkov) (v nadaljevanju: predlog).
9. Komisija je 25. novembra 2020 zaprosila za skupno mnenje EOVP in ENVP o predlogu na podlagi člena 42(2) Uredbe (EU) 2018/1725.
10. **Predlog je zlasti pomemben za varstvo pravic in svoboščin posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov. Področje uporabe tega mnenja je omejeno na vidike predloga glede varstva osebnih podatkov, ki – kot je bilo ugotovljeno – so ključni, če ne celo najpomembnejši vidik predloga.**
11. Glede tega EOVP in ENVP ugotavljata, da je v uvodni izjavi 3 navedeno: „Ta uredba zato ne posega v Uredbo (EU) 2016/679.“
12. EOVP in ENVP menita, da osnovni cilj okrepitve zaupanja za olajšanje razpoložljivosti podatkov in podpora digitalnemu gospodarstvu v EU dejansko temelji na **potrebi po zagotavljanju in podpiranju spoštovanja ter uporabe pravnega reda EU na področju varstva osebnih podatkov**. Pravo EU, ki se uporablja na tem področju, in zlasti Uredba (EU) 2016/679 (Splošna uredba o varstvu podatkov), se štejeta za osnovo, na kateri lahko temeljijo nadaljnji zakonodajni predlogi, ne da bi vplivali na ustrezne

---

⁴ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sl/qanda_20_2103#European%20Data%20Spaces.

⁵ Evropska strategija za podatke, stran 3.

⁶ Obrazložitveni memorandum, stran 1.

⁷ Obrazložitveni memorandum, stran 1.

veljavne določbe, tudi glede pristojnosti nadzornih organov in drugih vidikov upravljanja, ali posegali vanje⁸.

13. Zato je po mnenju EOVP in ENVP pomembno, da se **v pravnem besedilu predloga jasno preprečita kakršna koli neuskklajenost in morebitno nasprotje s Splošno uredbo o varstvu podatkov**, in to ne zgolj zaradi pravne varnosti, ampak tudi za preprečitev, da bi predlog neposredno ali posredno ogrozil temeljno pravico do varstva osebnih podatkov, kot je določena v členu 16 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in členu 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
14. EOVP in ENVP v tem skupnem mnenju opozarjata zlasti na neuskklajenosti z zakonodajo EU o varstvu podatkov (ter drugimi zakonodajnimi akti EU, kot je direktiva o odprtih podatkih) in težave, ki bi nastale zaradi začetka veljavnosti sedanjega predloga, na primer v zvezi s pravno varnostjo.
15. Kot je predstavljeno v tem skupnem mnenju, predlog vzbuja precej resnih pomislekov glede varstva temeljne pravice do varstva osebnih podatkov, ki so pogosto medsebojno povezani, **zato namen tega skupnega mnenja ni zagotoviti izčrpen seznam težav, ki jih morata obravnavati zakonodajalca, niti alternativne predloge ali predloge ubeseditve za vse primere**. Namesto tega je **to skupno mnenje namenjeno obravnavi glavnih kritičnih vidikov predloga**. EOVP in ENVP sta kljub temu pripravljena zagotoviti dodatna pojasnila in izmenjati informacije s Komisijo.
16. EOVP in ENVP se zavedata tudi, da zakonodajni postopek v zvezi s predlogom še poteka, in poudarjata, da sta **sozakonodajalcema med celotnim postopkom na voljo za predložitev dodatnih nasvetov in priporočil**, zlasti za zagotovitev: pravne varnosti posameznikov, gospodarskih subjektov in javnih organov; ustreznega varstva osebnih podatkov za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, v skladu s PDEU, Listino EU o temeljnih pravicah in pravnim redom o varstvu podatkov; trajnostnega digitalnega okolja, vključno s potrebnimi „zavorami in ravnovesji“.
17. Ta poziv k sodelovanju organov za varstvo podatkov se nanaša tudi na morebitni prihodnji predlog evropskega akta o podatkih zaradi morebitnih pomembnih povezav s predlogom⁹.

---

⁸ Glej Mnenje ENVP št. 3/2020 o Evropski strategiji za podatke, točka 64: „Nazadnje, ENVP poudarja, da je treba v okviru prihodnjih mehanizmov upravljanja ustrezno spoštovati pristojnosti **neodvisnih nadzornih organov za varstvo podatkov**. Poleg tega bo treba za izvajanje Evropske strategije za podatke, zaradi katere se bo povečala uporaba podatkov, **precej povečati vire organov za varstvo podatkov** in drugih javnih nadzornih organov, zlasti v zvezi s **tehničnim znanjem in zmogljivostmi**. Spodbujati bi bilo treba sodelovanje in skupne preiskave vseh ustreznih javnih nadzornih organov, vključno z nadzornimi organi za varstvo podatkov.“

⁹ V oceni učinka, priloženi predlogu (SWD(2020) 295 final), je na strani 6 navedeno (krepka pisava je dodana): „Sedanja pobuda pomeni **prvo fazo dvofaznega pristopa** iz Evropske strategije za podatke. S **pobudo** se bo obravnavala nujna potreba po olajšanju souporabe podatkov z omogočitvenim **okvirom upravljanja**. **V drugi fazi** bo Komisija obravnavala vprašanja o tem, **kdo nadzoruje podatke oziroma je njihov 'lastnik', tj. vprašanja materialnih pravic v zvezi s tem, kdo lahko dostopa in uporablja katere podatke in v katerih okoliščinah. Uvedba takih pravic** bo proučena v okviru **akta o podatkih (2021)**. Zaradi različnih interesov deležnikov in različnih stališč glede tega, kaj je pošteno v zvezi s tem, so ta vprašanja predmet intenzivne razprave, ki ji je primerno nameniti več časa.“

3 OCENA

3.1 Splošne pripombe

18. EOVP in ENVP priznavata legitimni cilj spodbujanja razpoložljivosti podatkov za uporabo s povečanjem zaupanja v posrednike podatkov in krepitevijo mehanizmov za souporabo podatkov po vsej EU, hkrati pa poudarjata, da je varstvo osebnih podatkov bistven sestavni del zaupanja, ki naj bi ga posamezniki in organizacije imeli v razvoj digitalnega gospodarstva. Predlog uredbe o evropskem upravljanju podatkov (akt o upravljanju podatkov) je treba obravnavati tudi ob upoštevanju čedalje večje odvisnosti digitalnega gospodarstva od obdelave osebnih podatkov in razvoja novih tehnologij, kot sta analiza velikih naborov podatkov in umetna inteligenca.
19. EOVP in ENVP poudarjata, da je Splošna uredba o varstvu podatkov temeljila na potrebi po okrepitevi temeljne pravice do varstva podatkov, predlog pa je jasno osredinjen na izrabo gospodarskega potenciala ponovne uporabe in souporabe podatkov. Zato je namen predloga „izboljšati pogoje za souporabo podatkov na notranjem trgu“, kot je navedeno v uvodni izjavi 3. Vendar **EOVP in ENVP ugotavljata, da potreba po zagotovitvi ravni varstva osebnih podatkov, določene v pravu EU, v predlogu ni ustrezno upoštevana, pri čemer upoštevatata tudi oceno učinka, priloženo predlogu. EOVP in ENVP menita, da ta trend politike, usmerjen v okvir podatkovno vodenega gospodarstva, brez ustreznega upoštevanja vidikov varstva osebnih podatkov vzbuja resne pomisleke z vidika temeljnih pravic.** Glede tega poudarjata, da je treba pri vsakem predlogu, ki lahko vpliva na obdelavo osebnih podatkov, vključno s prihodnjimi pobudami v zvezi s podatki, kot je evropski akt o podatkih, zagotoviti in podpreti spoštovanje in uporabo pravnega reda EU na področju varstva osebnih podatkov.
20. **EOVP in ENVP poudarjata tudi, da model Evropske unije temelji na vključevanju njenih vrednot in temeljnih pravic v razvoj politike ter da je treba Splošno uredbo o varstvu podatkov šteti za osnovo, na kateri temelji evropski model upravljanja podatkov. Kot je že bilo navedeno v različnih okvirih politike, kot je boj proti pandemiji covid-19, se pravni okvir EU na področju varstva osebnih podatkov šteje za omogočitev dejavnik razvoja podatkovnega gospodarstva, ki ustreza vrednotam in načelom Unije, in ne za oviro zanj.**
21. EOVP in ENVP sta prepričana, da bo to skupno mnenje pomagalo sozakonodajalcema pri zagotovitvi sprejetja zakonodajnega instrumenta, ki je popolnoma skladen s pravnim redom EU na področju varstva osebnih podatkov in tako povečuje zaupanje z ohranjanjem ravni varstva, določene v pravu EU, pod nadzorom neodvisnih organov za varstvo podatkov iz člena 16(2) PDEU.

3.2 Splošna vprašanja glede razmerja med predlogom in pravom Unije na področju varstva osebnih podatkov

22. Predlog vsebuje več sklicev na skladnost s Splošno uredbo o varstvu podatkov, ki določa pravila v zvezi z varstvom posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in prostim pretokom osebnih podatkov (glej med drugim uvodno izjavo 3; uvodno izjavo 28 predloga: „Če so ponudniki storitev souporabe podatkov upravljavci ali obdelovalci podatkov v smislu Uredbe (EU) 2016/679, jih vežejo pravila iz navedene uredbe.“).

23. EOVP in ENVP menita, da bi morala uvodna izjava 3 ob upoštevanju obsega obdelave osebnih podatkov, na katerega se sklicuje predlog, vključevati tudi sklic na Direktivo 2002/58/ES (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah), saj je prav tako del pravnega reda EU na področju varstva osebnih podatkov, s katerim je predlog skladen.
24. V splošnejšem smislu EOVP in ENVP menita, da **duh in besedilo predloga ne smeta ogroziti ravni varstva, ampak morata zagotoviti popolno skladnost z vsemi načeli in pravili**, ki jih določa Splošna uredba o varstvu podatkov, da se dejansko zagotovi temeljna pravica do varstva osebnih podatkov iz člena 8 Listine EU o temeljnih pravicah in člena 16 PDEU.
25. Kot je predstavljeno v naslednjih odstavkih tega skupnega mnenja, EOVP in ENVP ob upoštevanju navedenega menita, da **predlog vključuje precejšnje neuskklajenosti s Splošno uredb o varstvu podatkov** in drugimi zakonodajnimi akti Unije¹⁰, zlasti pri naslednjih petih vidikih:
- (a) vsebino in področjem uporabe predloga;
  - (b) opredelitvami pojmov/izrazjem, ki se uporablja v predlogu;
  - (c) pravno podlago za obdelavo osebnih podatkov;
  - (d) zameglitvijo razlike med osebnimi in neosebnimi podatki (njihovo obdelavo) (ter nejasnim razmerjem med predlogom in Uredbo o prostem pretoku neosebnih podatkov);
  - (e) upravljanjem/nalogami in pooblastili pristojnih organov ter organov, ki se imenujejo v skladu s predlogom, ob upoštevanju nalog in pooblastil organov za varstvo podatkov, pristojnih za varstvo temeljnih pravic in svoboščin posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov ter za olajšanje prostega pretoka osebnih podatkov v Uniji.

---

¹⁰ Čeprav se ta ugotovitev ne nanaša izrecno na obdelavo osebnih podatkov, EOVP in ENVP ugotavljata tudi morebitno nejasnost in dvoumnost glede tega, kako se bo predlog uporabljal skupaj z **Uredbo (EU) 2018/1807 o okviru za prosti pretok neosebnih podatkov v Evropski uniji**. Glede tega je treba opozoriti, da opredelitve pojmov „obdelava“, „uporabnik“, „poklicni uporabnik“ in „zahteva glede lokalizacije podatkov“ ter druge določbe uredbe o neosebnih podatkih (glej na primer člen 6 – Prenos podatkov) morda niso **uskklajene** z opredelitvami in drugimi določbami iz predloga ali se sicer ne ujemajo z njimi. Poleg tega je treba glede ponovne uporabe podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja in ki so zaščiteni iz razlogov statistične zaupnosti, opozoriti, da kljub načelu, navedenemu v členu 3(3) predloga, pogoji za ponovno uporabo, opredeljeni v členu 5(3) in (4), niso v skladu s sektorskimi pravili, določenimi na ravni EU, za varstvo zaupnih podatkov, ki se uporabljajo za statistične namene (glej Uredbo (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ter razveljavitvi Uredbe (ES, Euratom) št. 1101/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu zaupnih podatkov na Statistični urad Evropskih skupnosti, Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 o statističnih podatkih Skupnosti in Sklepa Sveta 89/382/EGS, Euratom, o ustanovitvi Odbora za statistične programe Evropskih skupnosti ter Uredbo Komisije (EU) št. 557/2013 z dne 17. junija 2013 o izvajanju Uredbe (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o evropski statistiki glede dostopa do zaupnih podatkov za znanstvene namene in o razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 831/2002).

A. Vsebina in področje uporabe

26. V členu 1(2) predloga je navedeno: „Ta uredba ne posega v posebne določbe drugih pravnih aktov Unije glede dostopa do nekaterih kategorij podatkov ali njihove ponovne uporabe ali zahtev v zvezi z obdelavo osebnih ali neosebnih podatkov.

Kadar sektorski pravni akt Unije organom javnega sektorja, ponudnikom storitev souporabe podatkov ali registriranim subjektom, ki opravljajo storitve podatkovnega altruizma, nalaga skladnost s posebnimi dodatnimi tehničnimi, upravnimi ali organizacijskimi zahtevami, tudi z ureditvijo izdaje dovoljenj ali certificiranja, se uporabljajo tudi določbe navedenega sektorskega pravnega akta Unije.“

27. **EOVP in ENVP zaradi jasnosti priporočata, da se v člen 1 predloga vključi določba, v kateri se jasno in nedvoumno navede, da predlog ne posega v in nikakor ne vpliva na raven varstva posameznika pri obdelavi osebnih podatkov na podlagi določb Unije in nacionalnega prava ter ne spreminja nobenih obveznosti in pravic iz zakonodaje o varstvu podatkov. S tem bi se zagotovila večja pravna varnost in preprečilo ogrožanje temeljne pravice do varstva osebnih podatkov.**
28. Glede tega ni jasno, zakaj člen 9(2) predloga vsebuje podobno določbo v zvezi s ponudniki storitev souporabe podatkov¹¹, namesto da bi bila (smiselno, tj. tako, da bi se nanašala tudi na organe javnega sektorja, ponovne uporabnike, organizacije za podatkovni altruizem) vključena v člen 1 predloga kot horizontalna določba.

B. Opredelitve pojmov v predlogu niso usklajene z opredelitvami in ključnimi pojmi Splošne uredbe o varstvu podatkov, zato jih je treba spremeniti ali pojasniti

29. Opredelitev pojma „imetnik podatkov“ v členu 2(5) predloga, v skladu s katero pojem pomeni: „pravno osebo ali posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ki ima v skladu z veljavno zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo pravico dati dostop do nekaterih osebnih ali neosebnih podatkov, ki so pod njegovim nadzorom, ali jih dati v souporabo,“ ni v skladu s poglobilnimi načeli Splošne uredbe o varstvu podatkov niti z besedilom navedene uredbe.
30. Glede tega EOVP in ENVP ugotavljata, da lahko zaradi dejstva, da v Splošni uredbi o varstvu podatkov nista navedeni pravica posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, da tretjim osebam zagotovi dostop do svojih osebnih podatkov ali jih da v souporabo, niti enakovredna pravica pravne osebe, za katero se zdi, da je o njej mogoče sklepati na podlagi opredelitve pojma „imetnik podatkov“, nastanejo pravne negotovosti. Namesto tega Splošna uredba o varstvu podatkov vsakemu posamezniku zagotavlja pravico do varstva osebnih podatkov o njem, ki se nanaša na celovit sklop pravil za obdelavo osebnih podatkov, ki so zavezujoča za vsak subjekt, ki obdeluje podatke (upravljavec podatkov oziroma skupni upravljavec) ali obdeluje podatke v imenu upravljavca podatkov (obdelovalec)¹².

---

¹¹ V členu 9(2) je navedeno: „To poglavje ne posega v uporabo druge zakonodaje Unije in nacionalne zakonodaje za ponudnike storitev souporabe podatkov, vključno s pristojnostjo nadzornih organov za zagotavljanje skladnosti z veljavno zakonodajo, zlasti glede varstva osebnih podatkov in konkurenčnega prava.“

¹² Glej tudi uvodni izjavi 6 in 7 Splošne uredbe o varstvu podatkov (krepka pisava je dodana):

31. **Glede tega ENVP in EOVP menita, da bi bilo namesto navedbe, da ima pravna oseba pravico dati dostop do osebnih podatkov ali jih dati v souporabo, primerneje navesti, ali se lahko posamezna obdelava osebnih podatkov izvaja ali ne in pod katerimi pogoji.**
32. EOVP in ENVP bi želela pojasniti, da dostop do osebnih podatkov in njihova souporaba pomenita obdelavo osebnih podatkov v skladu s členom 4(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov.
33. V skladu z zakonodajo o varstvu podatkov je obdelava osebnih podatkov zakonita, če je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki (določena ali določljiva fizična oseba, na katero se nanašajo osebni podatki), privolil v obdelavo svojih osebnih podatkov za enega ali več določenih namenov ali če se lahko uporabi druga ustrezna pravna podlaga iz člena 6 Splošne uredbe o varstvu podatkov.
34. Ti premisleki so bili oblikovani zlasti ob upoštevanju člena 8 Listine EU o temeljnih pravicah: „1. Vsakdo ima pravico do varstva osebnih podatkov, ki se nanj nanašajo. 2. Osebni podatki se morajo obdelovati pošteno, za določene namene in na podlagi privolitve prizadete osebe ali na drugi legitimni podlagi, določeni z zakonom.“
35. EOVP in ENVP imata pomisleke tudi glede besedila uvodne izjave 14 predloga (podčrtana oblika je dodana): „Podjetjem in posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, bi moralo biti omogočeno, da se zaneajo na to, da se bodo ob ponovni uporabi nekaterih kategorij zaščitenih podatkov, ki jih hrani javni sektor, spoštovale njihove pravice in interesi.“; člena 11(6), ki se nanaša na „jamstva za to, da bodo imetniki in uporabniki podatkov dobili dostop do svojih podatkov v primeru insolventnosti“, ter člena 19 o posebnih zahtevah za zaščito pravic in interesov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in pravnih oseb glede njihovih podatkov, ki se v točki (1)(a) nanaša na: „namen[e] v splošnem interesu, za katere [kateri koli subjekt, ki je vpisan v register priznanih organizacij za podatkovni altruizem] uporabniku podatkov dovoljuje obdelavo [...] podatkov [imetnikov podatkov]“.
36. Glede tega EOVP in ENVP opozarjata, da pravice in interesi posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, v zvezi z njegovimi osebnimi podatki niso enaki pravicam in interesom pravnih oseb v zvezi z informacijami, ki se nanašajo nanje (v primeru zadnje navedenih se pravice in interesi ne nanašajo na človekovo dostojanstvo ali pravico do zasebnosti in varstva podatkov, ampak na pravice industrijske lastnine, kot so poslovne skrivnosti, patenti in blagovne znamke). Navedene določbe zaradi take heterogenosti ne bi bile konceptualno „trdne“, poleg tega pa bi jih bilo težko izvajati in bi povzročale pravne negotovosti. Na primer v primeru insolventnosti (ki je navedena v členu 11(6)) bi bila jamstva za to, da bodo imetniki podatkov dobili dostop do neosebnih podatkov, v praksi precej

---

„(6) Hiter tehnološki razvoj in globalizacija sta prinesla nove izzive za varstvo osebnih podatkov. Obseg zbiranja in izmenjave osebnih podatkov se je bistveno povečal. Tehnologija zasebnim podjetjem in javnim organom omogoča, da osebne podatke uporabljajo za doseg svojih ciljev v obsegu, kakršnega še ni bilo. Posamezniki vedno bolj dajejo osebne podatke na razpolago tako javno kot globalno. Tehnologija je spremenila tako gospodarstvo kot družbeno življenje ter bi morala še naprej omogočati lažje izvajanje prostega pretoka osebnih podatkov v Uniji ter prenosa v tretje države in mednarodne organizacije, pri čemer je treba zagotoviti **visoko raven varstva osebnih podatkov**.

(7) Zaradi tega razvoja je v Uniji potreben **trden in skladnejši okvir varstva podatkov**, podprt z **doslednim izvrševanjem**, saj je nujno vzpostaviti **zaupanje**, ki bo digitalnemu gospodarstvu omogočilo razvoj na celotnem notranjem trgu. **Posamezniki bi morali imeti nadzor nad lastnimi osebnimi podatki. Pravna in praktična varnost** posameznikov, gospodarskih subjektov in javnih organov bi morali biti okrepljeni.“

drugačna od pogojev in omejitev za nadaljnjo obdelavo osebnih podatkov. To sta dejansko različni vprašanji, ki zahtevata različni rešitvi¹³, obravnava obeh v okviru obveznosti ponudnika storitev souporabe podatkov, da zagotovi neprekinjeno opravljanje svojih storitev (vključno s souporabo osebnih podatkov), pa povzroča vsaj zmedo, če ni celo očitno neskladna s Splošno uredbo o varstvu podatkov.

37. Opredelitev pojma „uporabnik podatkov“¹⁴ iz člena 2(6) je nova opredelitev, ki je bila uvedena s predlogom, njeno prepletanje z opredelitvijo pojma „uporabnik“¹⁵ iz člena 4(9) Splošne uredbe o varstvu podatkov pa v primeru osebnih podatkov ni jasno. Glede tega EOVP in ENVP ugotavljata, da je v členu 11(1) predloga navedeno: „[P]onudnik lahko podatke, za katere opravlja storitve, uporabi samo za to, da jih da na razpolago uporabnikom podatkov [...]“. Ta določba v povezavi z opredelitvijo pojma „uporabnik podatkov“ povzroča pravno negotovost, saj sta pojma „uporabnik“ iz Splošne uredbe o varstvu podatkov in „uporabnik podatkov“ iz predloga različna, kar bi povzročalo težave pri uporabi v praksi. Poleg tega je lahko opredelitev iz člena 2(6) zavajajoča, če se razlaga tako, da se nanaša na fizično ali pravno osebo, ki je pooblaščen (ima pravico?) za uporabo osebnih podatkov v komercialne ali nekomercialne namene. Sklic na tako „pooblastilo“ in njegov pomen (pravni vir in učinek) sta prav tako nejasna.
38. Nejasno pa je tudi prepletanje med pojmom uporabnika podatkov kot „fizičn[e] ali prav[n]e oseb[e], ki ima [pravico uporabljati podatke v komercialne in nekomercialne namene],“ in pojmi upravljavec, skupni upravljavec ali obdelovalec iz Splošne uredbe o varstvu podatkov. Poleg tega se predlog nanaša na morebitno opredelitev ponudnikov storitev souporabe podatkov¹⁶ kot upravljavcev ali obdelovalcev in njihove obveznosti na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov, ne pa tudi na tako opredelitev in obveznosti uporabnika podatkov ali organizacij za podatkovni altruizem (čeprav so lahko tudi te organizacije upravljavci, skupni upravljavci ali obdelovalci na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov).
39. **V splošnejšem smislu EOVP in ENVP poudarjata, da bi bilo treba v predlogu za vsako vrsto „akterja“ (ponudnika storitev souporabe podatkov, organizacijo za podatkovni altruizem, uporabnika podatkov) opredeliti vloge v zvezi z zakonodajo o varstvu osebnih podatkov (upravljavec podatkov, obdelovalec ali skupni upravljavec), da bi se izognili dvomnosti glede obveznosti iz Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki se uporabljajo, in izboljšali razumljivost pravnega besedila.**

---

¹³ Na primer v primeru insolventnosti bi bilo treba pozornost nameniti dejstvu, da se zaradi tega zamenja upravljavec obdelave podatkov. Novi upravljavec določi zlasti, katere podatke je mogoče obdelovati; opredeli namene, za katere so bili podatki prvotno pridobljeni; določi pravno podlago za souporabo podatkov; zagotovi skladnost z načeli varstva podatkov, zlasti zakonitostjo, poštenostjo in preglednostjo; obvesti posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, o spremembah v zvezi z obdelavo njihovih podatkov ter upošteva, da lahko posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, uveljavljajo svojo pravico do ugovora.

¹⁴ Člen 2(6) predloga: „**„uporabnik podatkov“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima zakonit dostop do nekaterih [...] podatkov in ima pravico uporabljati te podatke v komercialne ali nekomercialne namene.**“

¹⁵ V skladu z opredelitvijo iz člena 4(9) Splošne uredbe o varstvu podatkov „uporabnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali drugo telo, ki so mu bili osebni podatki razkriti, ne glede na to, ali je tretja oseba ali ne [...]“.

¹⁶ Glej uvodno izjavo 28: „Če so ponudniki storitev souporabe podatkov upravljavci ali obdelovalci podatkov v smislu Uredbe (EU) 2016/679, jih vežejo pravila iz navedene uredbe.“

40. Podobne težave, in sicer **nejasno razmerje z opredelitvami in pravili iz Splošne uredbe o varstvu podatkov**, se nanašajo na opredelitev pojma „souporaba podatkov“ iz člena 2(7) predloga (ki se med drugim nanaša na skupno ali posamično uporabo podatkov, danih v souporabo). Tudi skupna uporaba osebnih podatkov (s strani imetnika podatkov, ki je pravna oseba, in uporabnika podatkov) neposredno ali prek posrednika povzroča vsaj zmedo.
41. Podobni pomisleki, ki so podrobneje pojasnjeni v nadaljevanju, se nanašajo na pojem „dovoljenje [pravnih subjektov za ponovno uporabo podatkov]“, ki pa v predlogu ni opredeljen.
42. Z vidika varstva osebnih podatkov je problematična tudi opredelitev pojma „metapodatki“ iz člena 2(4), saj se nanaša na „podatke, zbrane o kakršni koli dejavnosti fizične ali pravne osebe za namene opravljanja storitve souporabe podatkov, vključno s podatki o datumu, času in geolokaciji in trajanju dejavnosti, povezavami z drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami, ki jih je pridobila oseba, ki uporablja storitev“. Taki podatki lahko vključujejo osebne podatke.
43. Kot je podrobneje predstavljeno v tem skupnem mnenju, se lahko predlog ob upoštevanju člena 11(2) razlaga tako, da vzpostavlja pravno podlago za obdelavo metapodatkov. Zdi se, da je v skladu s členom 11 predloga pogoj za opravljanje storitev souporabe podatkov dejanska sposobnost ponudnika, da uporablja navedene metapodatke „za razvoj teh storitev [souporabe podatkov]“. Pravno besedilo med drugim ne vsebuje sklica na potrebo po tem, da se ponudnik storitev souporabe podatkov zanaša na ustrezno pravno podlago za obdelavo osebnih podatkov na podlagi člena 6(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov.
44. **V splošnejšem smislu EOVP in ENVP ob upoštevanju dejstva, da predlog ne posega v Splošno uredbo o varstvu podatkov, kot je izrecno navedeno v samem predlogu, menita, da bi se morale uporabljati opredelitve pojmov iz Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki se s predlogom ne bi smele implicitno spremeniti ali odstraniti, pri čemer nove opredelitve – kolikor se nanašajo na obdelavo osebnih podatkov – „dejansko“ ne bi smele vsebovati „pravil“, ki so neskladna z duhom in besedilom Splošne uredbe o varstvu podatkov.**
45. Ta navedba je pomembna zlasti zaradi kumulativnega učinka v zvezi z nejasnostjo in pravnimi negotovostmi, ki izhajajo iz predloga v primerih, ko ena določba vsebuje več nejasnih opredelitev (glej na primer člen 7(2)(c) predloga, ki se nanaša na „pridobivanj[e] privolitve *ali* dovoljenja ponovnih uporabnikov za ponovno uporabo v altruistične in druge namene v skladu z izrecnimi odločitvami imetnikov podatkov“).
46. **Glede na zgoraj navedeno EOVP in ENVP priporočata, da se predlog pojasni in spremeni tako, da se v zvezi z osebnimi podatki odpravijo vse neskladnosti z opredelitvami in pojmi iz Splošne uredbe o varstvu podatkov.**
- C. Da bi se preprečile pravne negotovosti, bi bilo treba v predlogu bolje opredeliti pravno podlago iz Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki se uporablja za obdelavo osebnih podatkov.**
47. EOVP in ENVP ugotavljata, da predlog v več določbah vsebuje sklic na „dovoljenje imetnikov podatkov“ za uporabo podatkov:

— člen 5(6): „organ javnega sektorja pomaga ponovnim uporabnikom pri pridobivanju privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in/ali dovoljenja pravnih oseb, na katerih pravice in interese bi lahko vplivala taka ponovna uporaba,“ kot je določeno v uvodni izjavi 11: „Organi javnega sektorja bi morali, če je ustrezno, omogočati lažjo ponovno uporabo podatkov na podlagi privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ali dovoljenj pravnih oseb za ponovno uporabo podatkov, ki se nanašajo nanje, s pomočjo ustreznih tehničnih sredstev.“;

— člen 7(2)(c): „če je ustrezno, pomoč organom javnega sektorja pri pridobivanju privolitve ali dovoljenja ponovnih uporabnikov za ponovno uporabo v altruistične in druge namene v skladu z izrecnimi odločitvami imetnikov podatkov [...]“;

— člen 11(11): „če ponudnik priskrbi orodja za pridobitev privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ali dovoljenja pravnih oseb za obdelavo podatkov, ki so jih dale na voljo [...]“;

— člen 19(3): „Če subjekt, ki je vpisan v register priznanih organizacij za podatkovni altruizem, priskrbi orodja za pridobitev privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ali dovoljenja pravnih oseb za obdelavo podatkov, ki so jih dale na voljo,“ kot je določeno v uvodni izjavi 36: „Pravne osebe bi lahko privolile v obdelavo svojih neosebnih podatkov za vrsto namenov, ki v trenutku privolitve niso opredeljeni.“

48. EOVP in ENVP glede tega ugotavljata, da v večini primerov ni jasno, ali bi se dovoljenje nanašalo na ponovno uporabo osebnih ali neosebnih podatkov ali obojega.
49. EOVP in ENVP opozarjata tudi, da v primeru obdelave osebnih podatkov **„dovoljenje“ iz predloga ne more nadomestiti potrebe po eni ustrezni pravni podlagi za zakonito obdelavo osebnih podatkov iz člena 6(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov**. Povedano drugače, v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov je obdelava osebnih podatkov zakonita le, če in kolikor se uporablja vsaj ena od pravnih podlag iz njenega člena 6(1). V predlogu bi bilo treba jasno določiti ta vidik, da se prepreči morebitna dvoumnost.
50. Tudi če se pojem „dovoljenje“ (ki ga je treba opredeliti v pravnem besedilu predloga) razlaga kot „odločitev (poslovna odločitev) pravne osebe, da dovoli obdelavo osebnih podatkov, kadar ima taka pravna oseba pravno podlago, da dovoli tako obdelavo, v skladu s členom 6(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov,“ je treba opozoriti, da se ob dobesedni razlagi nekaterih določb predloga zdi, da ne podpirajo te razlage, skladne s Splošno uredbo o varstvu podatkov, saj je v njih navedeno na primer: „Kadar ponovne uporabe podatkov ni mogoče dovoliti v skladu z obveznostmi iz odstavkov 3–5 in ni druge pravne podlage za prenos podatkov na podlagi Uredbe (EU) 2016/679, organ javnega sektorja pomaga ponovnim uporabnikom pri pridobivanju privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in/ali dovoljenja pravnih oseb“ (člen 5(6) predloga)¹⁷. V teh primerih se zdi, da je „dovoljenje“ alternativa vsaj eni (privolitev posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki) od pravnih podlag iz člena 6 Splošne uredbe o varstvu podatkov.

---

¹⁷ Glej tudi zgoraj navedene člen 7(2)(c), člen 11(11) in člen 19(3) predloga.

51. Tudi uvodna izjava 6 predloga ni jasna glede ustrezne pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov, saj se nanaša na „splošno“ obveznost upoštevanja pravne podlage iz člena 6 Splošne uredbe o varstvu podatkov za obdelavo osebnih podatkov¹⁸.
52. Z drugega vidika, ki je podrobneje pojasnjen v tem mnenju, EOVP in ENVP opozarjata, da je treba **pojasniti razmerje med različnimi scenariji, predvidenimi v predlogu, in členom 6(4) Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki ureja položaj, v katerem obdelava podatkov za drug namen kot za tistega, za katerega so bili osebni podatki zbrani, ne temelji na privolitvi posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.**
53. **Glede tega EOVP in ENVP ob upoštevanju cilja in vsebine predloga menita, da se za utemeljitev obdelave za drug namen kot za tistega, za katerega so bili osebni podatki prvotno zbrani, kadar taka obdelava ne temelji na privolitvi, ni mogoče sklicevati na predlog kot na pravo Unije, ki je potreben in sorazmeren ukrep v demokratični družbi za uresničevanje ciljev iz člena 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov, kot je določeno v členu 6(4) navedene uredbe.**
54. **EOVP in ENVP ob upoštevanju tega priporočata, da se v pravnem besedilu predloga določi, da mora v zvezi z osebnimi podatki obdelava vselej temeljiti na ustrezni pravni podlagi iz člena 6 Splošne uredbe o varstvu podatkov.**
55. Kot primer morebitne neusklajenosti v zvezi s pravno podlago za obdelavo osebnih podatkov EOVP in ENVP opozarjata na člen 11(2) predloga, v skladu s katerim se lahko „metapodatki, zbrani pri opravljanju storitev souporabe podatkov, [...] uporabljajo samo za razvoj teh storitev“. V zvezi s tem opozarjata, da so lahko metapodatki iz predloga¹⁹ informacije, ki se nanašajo na določenega ali določljivega posameznika, v tem primeru pa jih je treba obdelovati v skladu s pravili o varstvu podatkov, zlasti tistimi, ki se nanašajo na pravno podlago za obdelavo. Kot pa je navedeno v točki 51 tega mnenja, ta ključni vidik v predlogu ni obravnavan.
56. **Glede tega EOVP in ENVP na splošno menita, da niti navedena določba niti druge določbe predloga ne zagotavljajo samostojne pravne podlage za ponovno uporabo osebnih podatkov s strani uporabnikov podatkov in za dejavnosti obdelave, ki jih izvajajo ponudniki storitev souporabe podatkov ali organizacije za podatkovni altruizem, saj ne izpolnjujejo meril iz člena 6(3) za obdelavo iz točk (c) in (e) člena 6(1)²⁰ Splošne uredbe o varstvu podatkov.**

---

¹⁸ Zlasti je v uvodni izjavi 6 predloga navedeno: „Kar zadeva osebne podatke, bi morala obdelava osebnih podatkov izhajati iz enega ali več razlogov za obdelavo iz člena 6 Uredbe (EU) 2016/679.“

¹⁹ V skladu s členom 2(4) predloga „metapodatki“ pomeni podatke, zbrane o kakršni koli dejavnosti fizične ali pravne osebe za namene opravljanja storitve souporabe podatkov, vključno s podatki o datumu, času in geolokaciji in trajanju dejavnosti, povezavami z drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami, ki jih je pridobila oseba, ki uporablja storitev“.

²⁰ „3. Podlaga za obdelavo iz točk (c) in (e) odstavka 1 je določena v skladu s:

(a) pravom Unije; ali (b) pravom države članice, ki velja za upravljavca.

Namen obdelave se določi v navedeni pravni podlagi ali pa je v primeru obdelave iz točke (e) odstavka 1 potreben za opravljanje naloge, ki se izvaja v javnem interesu, ali pri izvajanju javne oblasti, dodeljene upravljavcu. Navedena pravna podlaga lahko vključuje posebne določbe, s katerimi se prilagodi uporaba pravil iz te uredbe, med drugim: splošne pogoje, ki urejajo zakonitost obdelave podatkov s strani upravljavca; vrste podatkov, ki se obdelujejo; zadevne posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki; subjekte, katerim se

D. Zameglitev razlike med osebnimi in neosebnimi podatki (njihovo obdelavo) ter nejasno razmerje med predlogom in Uredbo o prostem pretoku neosebnih podatkov

57. EOVP in ENVP na splošno menita, da je ob upoštevanju varstva osebnih podatkov glavna kritična točka predloga, iz katere morda izvirajo navedene nezdržljivosti ali vsaj dvoumnost pravnega besedila, zameglitev razlike med obdelavo neosebnih podatkov, katere določene vidike ureja Uredba (EU) 2018/1807 z dne 14. novembra 2018 o okviru za prosti pretok neosebnih podatkov v Evropski uniji (v nadaljevanju: Uredba o prostem pretoku neosebnih podatkov)²¹, in obdelavo osebnih podatkov, ki jo ureja pravni red na področju varstva podatkov in temelji na različnih načelih.
58. Glede tega EOVP in ENVP poudarjata, da je razliko med kategorijami osebnih in neosebnih podatkov v praksi težko uporabljati. V praksi je dejansko mogoče iz kombinacije neosebnih podatkov izpeljati ali pridobiti osebne podatke, tj. podatke, ki se nanašajo na določenega ali določljivega posameznika²², zlasti kadar so neosebni podatki pridobljeni z anonimizacijo osebnih podatkov in so torej informacije, ki so se prvotno nanašale na posameznike. Poleg tega v scenarijih večje razpoložljivosti, ponovne uporabe in souporabe informacij zaradi omogočanja „odkrivanj[a] vzorcev v velepodatkih ali strojn[ega] učenj[a]“²³, predvidenih v predlogu, čim pogostejše kombiniranje neosebnih podatkov z drugimi razpoložljivimi informacijami pomeni, da je zaradi večjega tveganja ponovne identifikacije posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, še težje zagotoviti anonimizacijo. Zato bi bilo treba ob upoštevanju teh scenarijev v različnih okoliščinah, predvidenih v predlogu, vselej zagotoviti temeljne pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, do zasebnosti in varstva podatkov.
59. Hkrati se lahko pojavijo primeri neosebnih podatkov, za katere se Splošna uredba o varstvu podatkov ne uporablja in ki se od svojega izvora ne nanašajo na posameznike. Taki so na primer neosebni podatki, pridobljeni s senzorji tresljajev v industrijskih strojih in združeni z drugimi neosebnimi podatki, na primer podatki o geolokaciji strojev. Za take neosebne podatke ni potrebna enaka raven zaščitnih ukrepov kot za neosebne podatke, pridobljene z anonimizacijo osebnih podatkov, saj so verjetno samo zadnje navedeni (in psevdonimizirani podatki) izpostavljeni tveganju deanonimizacije.
60. **Za preprečitev zmede glede vprašanja, kako bi se predlog uporabljal „skupaj s Splošno uredbo o varstvu podatkov“, EOVP in ENVP priporočata revizijo predloga tako, da bo bolj upoštevana razlika med osebnimi in neosebnimi podatki ter med različnimi vrstami neosebnih podatkov.**

---

osebni podatki lahko razkrijejo, in namene, za katere se lahko razkrijejo; omejitve namena; obdobja hrambe; ter dejanja obdelave in postopke obdelave, vključno z ukrepi za zagotovitev zakonite in poštene obdelave, kot tiste za druge posebne primere obdelave iz poglavja IX. Pravo Unije ali pravo države članice izpolnjuje cilj javnega interesa in je sorazmerno z zakonitim ciljem, za katerega si prizadeva.“

²¹ Uredba (EU) 2018/1807 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o okviru za prosti pretok neosebnih podatkov v Evropski uniji (Besedilo velja za EGP) (UL L 303, 28. 11. 2018, str. 59).

²² Glej Mnenje ENVP št. 3/2020 o Evropski strategiji za podatke, točka 30.

²³ Obrazložiteni memorandum, stran 2.

61. Zato EOVP in ENVP ne glede na pomisleke, ki jih je ENVP že izrazil glede pojma mešanih naborov podatkov ter „neločljivo povezanimi“ osebnimi in neosebni podatki²⁴, opozarjata, da je v členu 2(2) Uredbe o prostem pretoku neosebni podatkov določeno: „V primeru podatkovnega niza, ki vsebuje osebne in neosebne podatke, se ta uredba uporablja za del podatkovnega niza, ki obsega neosebne podatke. Kadar so osebni in neosebni podatki v podatkovnem nizu neločljivo povezani, ta uredba ne posega v uporabo Uredbe (EU) 2016/679.“ Zato bodo za mešani nabor podatkov praviloma veljale obveznosti upravljavcev in obdelovalcev podatkov ter pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, iz Splošne uredbe o varstvu podatkov. Ta vidik je pomemben zlasti v okviru predloga, saj je možno, da nabori podatkov, dani v souporabo prek ponudnika storitev souporabe podatkov ali organizacije za podatkovni altruizem, v večini primerov vsebujejo tudi osebne podatke. Ker „tretje kategorije“ podatkov poleg osebnih in neosebni ni, to ne bi spremenilo narave in „pravne ureditve“ nabora podatkov kot osebnih podatkov²⁵.
62. **EOVP in ENVP ob upoštevanju tega opozarjata na tveganje, da predlog ustvarja vzporeden sklop pravil, ki niso usklajena s Splošno uredbo o varstvu podatkov niti z Uredbo o prostem pretoku neosebni podatkov, s čimer je predlog oslavljen, njegova praktična uporaba pa otežena.**

E. Upravljanje/naloge in pooblastila pristojnih organov, ki jih je treba imenovati v skladu s predlogom, ter naloge in pooblastila organov za varstvo podatkov

63. V predlogu je predvideno, da države članice imenujejo pristojne organe za podporo organom javnega sektorja, ki dovoljujejo ponovno uporabo podatkov (poglavje II predloga), in pristojne organe za spremljanje skladnosti z določbami v zvezi s storitvami souporabe podatkov in podatkovnim altruizmom (poglavji III in IV predloga).
64. **EOVP in ENVP na splošno ugotavljata, da se številne naloge pristojnih organov na podlagi predloga nanašajo na obdelavo osebnih podatkov, zato menita, da obstaja tveganje, da bodo pristojni organi, imenovani v skladu s predlogom, posegali v pristojnosti in naloge neodvisnih organov za varstvo podatkov. Zato bi lahko imenovanje pristojnih organov, ki niso organi za varstvo podatkov, povzročilo dejansko zapletenost za akterje na digitalnem področju in posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, ter vplivalo na doslednost pri spremljanju uporabe določb Splošne uredbe o varstvu podatkov. Ker imajo države članice diskrecijsko pravico pri imenovanju pristojnih organov, lahko obstaja tudi tveganje neuskklajenosti regulativnih pristopov po vsej Uniji in razhajanj med njimi.**

---

²⁴ Glej pripombe ENVP k predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o okviru za prosti pretok neosebni podatkov v Evropski uniji z dne 8. junija 2018, na voljo na: https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/18-06-08-edps_formal_comments_freeflow_non_personal_data_en.pdf.

²⁵ Glej tudi Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu – Smernice k uredbi o okviru za prosti pretok neosebni podatkov v Evropski uniji, na voljo na spletnem naslovu: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/guidance-regulation-framework-free-flow-non-personal-data-european-union>.

3.3 Ponovna uporaba nekaterih kategorij zaščitenih podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja

3.3.1 Razmerje predloga z direktivo o odprtih podatkih in Splošno uredbo o varstvu podatkov

65. Čeprav je v obrazložitvenem memorandumu navedeno, da predlog „dopolnjuje Direktivo (EU) 2019/1024 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o odprtih podatkih in ponovni uporabi informacij javnega sektorja (direktiva o odprtih podatkih)²⁶“, je v uvodni izjavi 5 navedeno, da „Direktiva (EU) 2019/1024 in sektorska zakonodaja zagotavljata, da javni sektor večji del podatkov, ki jih ustvari, daje na razpolago za uporabo in ponovno uporabo. Toda nekatere kategorije podatkov (zaupni poslovni podatki, podatki, za katere velja statistična zaupnost, podatki, zaščitenimi s pravicami intelektualne lastnine tretjih oseb, vključno s poslovnimi skrivnostmi in osebnimi podatki, ki niso dostopni na podlagi posebne nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Unije, kot sta Uredba (EU) 2016/679 in Direktiva (EU) 2016/680) v javnih podatkovnih zbirkah pogosto niso na razpolago niti za raziskovalne ali inovacijske dejavnosti. Ker so ti podatki občutljivi, je treba, preden se dajo na razpolago, izpolniti nekatere tehnične in zakonske postopkovne zahteve, da bi zagotovili spoštovanje pravic, ki jih imajo do takih podatkov druge osebe. Za izpolnitev takih zahtev je običajno potrebno veliko časa in znanja. Zato se taki podatki uporabljajo manj, kot bi se lahko. Nekatere države članice sicer vzpostavljajo strukture in postopke za lažji potek te vrste ponovne uporabe ter včasih v ta namen sprejemajo tudi zakonodajo, vendar to ni splošna praksa povsod v Uniji.“
66. EOVP in ENVP ugotavljata, da se zdi, da je povezava predloga in direktive o odprtih podatkih kljub navedenim določbam nejasna. Zlasti lahko obstaja pravna negotovost glede razširjene ponovne uporabe informacij javnega sektorja, ki bi v skladu s členom 3 (kategorije podatkov) veljala za:
- „[...] podatke, ki jih hranijo organi javnega sektorja in ki so zaščiteni iz razlogov:
- (a) poslovne zaupnosti;
  - (b) statistične zaupnosti;
  - (c) varstva pravic intelektualne lastnine tretjih oseb;
  - (d) varstva osebnih podatkov.“
67. Obseg take razširjene ponovne uporabe ter vzajemno delovanje predloga in direktive o odprtih podatkih nista ustrezno pojasnjena v obrazložitvenem memorandumu predloga²⁷. Poleg tega sta „varstv[o] osebnih podatkov, pa tudi varstv[o] pravic intelektualne lastnine in poslovne zaupnosti“

---

²⁶ UL L 172, 26. 6. 2019, str. 56.

²⁷ Glej stran 7: „V poglavju II je vzpostavljen mehanizem za **ponovno uporabo nekaterih kategorij zaščitenih podatkov javnega sektorja**, ki je **pogojena s spoštovanjem pravic drugih** (zlasti zaradi varstva osebnih podatkov, pa tudi varstva pravic intelektualne lastnine in poslovne zaupnosti). Ta mehanizem ne posega v sektorsko zakonodajo EU o dostopu do teh podatkov in njihovi ponovni uporabi. **Ponovna uporaba takih podatkov ne spada na področje uporabe Direktive (EU) 2019/1024** (direktiva o odprtih podatkih). Določbe iz tega poglavja ne zagotavljajo pravice do ponovne uporabe takih podatkov, temveč določajo sklop usklajenih osnovnih pogojev, pod katerimi se lahko dovoli ponovna uporaba takih podatkov (npr. zahteva po neizključnosti).“

obravnavana pod istim okriljem (kot „spoštovanje[] pravic drugih“, kar z vidika varstva osebnih podatkov ni ustrezno).

68. Ugotoviti je mogoče, da je besedilo „podatke, ki jih hranijo organi javnega sektorja in ki so [med drugim] zaščiteni iz razlogov [...] varstva osebnih podatkov“ (točka (d) člena 3(1)) sočasno:

— obžalovanja vredno, saj nakazuje, da uredba o varstvu podatkov *ovira* prosti pretok osebnih podatkov, namesto da bi določala pravila o prostem pretoku osebnih podatkov ter hkrati varovala pravice in interese zadevnih oseb, ter

— deloma netočno, saj direktiva o odprtih podatkih ne izključuje osebnih podatkov s svojega področja uporabe²⁸, ampak v členu 1(2)(h) določa, da se ne uporablja za „dokumente, do katerih ni dostopa ali do katerih je dostop omejen zaradi režimov dostopa iz razlogov varstva osebnih podatkov, ter dele dokumentov, ki so dostopni v okviru teh režimov, ki vsebujejo osebne podatke, katerih ponovna uporaba je bila zakonsko opredeljena kot nezdržljiva s pravom o varstvu posameznikov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov oziroma da ogroža varstvo zasebnosti in integriteto posameznika, zlasti v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom o varstvu osebnih podatkov“²⁹.

69. Ta zadnji vidik pa je določen v uvodni izjavi 7 predloga³⁰. Glede tega se EOVP in ENVP sprašujeta, zakaj je to pomembno vprašanje (ter številna druga glede varstva osebnih podatkov) vključeno v uvodno izjavo, ne pa tudi v vsebinski del predloga.

70. Poleg tega v skladu s členom 3(1) direktive o odprtih podatkih osebni podatki, za katere ne velja ta izjema ter ki so v skladu z ureditvijo dostopa Unije ali nacionalnimi ureditvami dostopa prosto dostopni in se lahko ponovno uporabljajo za združljive namene, ne da bi bilo ogroženo varstvo zasebnosti in integritete posameznika, spadajo na področje uporabe Direktive in se lahko dajo na voljo za ponovno uporabo v skladu s pogoji iz navedene direktive in zahtevami zakonodaje o varstvu podatkov. Dejansko je v uvodni izjavi 154 Splošne uredbe o varstvu podatkov navedeno, da zakonodaja EU o ponovni uporabi informacij javnega sektorja „ne obravnava in na noben način ne vpliva na stopnjo varstva posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jo določata pravo Unije in pravo držav članic, ter zlasti ne spreminja obveznosti in pravic iz [Splošne uredbe o varstvu podatkov]“. V ta namen bi moral zakonodajalec EU pri določanju novih načel in pravil za ponovno uporabo informacij javnega sektorja zagotoviti potrebno usklajevanje take ponovne uporabe in pravice do varstva osebnih podatkov v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov³¹.

71. **EOVP in ENVP tako poudarjata, da pravila direktive o odprtih podatkih in Splošne uredbe o varstvu podatkov že določajo mehanizme, na podlagi katerih se lahko osebni podatki, ki jih hranijo organi**

---

²⁸ Glej člen 1 direktive o odprtih podatkih.

²⁹ Glede tega glej tudi uvodni izjavi 52 in 53 ter člena 1(4) in 10 direktive o odprtih podatkih, pri čemer se zadnje navedeni člen izrecno nanaša na raziskovalne podatke.

³⁰ „Kategorije podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja in za katere bi morala biti možna ponovna uporaba na podlagi te uredbe, **ne spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2019/1024**, iz katere so izključeni podatki, ki niso dostopni zaradi poslovne ali statistične zaupnosti, in podatki, za katere imajo tretje osebe pravice intelektualne lastnine. **Osebni podatki ne spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2019/1024, kolikor ureditev dostopa** izključuje ali omejuje dostop do takih podatkov iz razlogov varstva podatkov ter posameznikove zasebnosti in integritete, zlasti v skladu s pravili o varstvu podatkov“ (poudarek dodan).

³¹ Glej uvodno izjavo 154 in člen 86 Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki se izrecno nanaša na pravo Unije in pravo držav članic o dostopu javnosti do uradnih dokumentov.

javnega sektorja, dajo v souporabo v skladu z zahtevami glede varstva temeljnih pravic posameznikov. Zato priporočata, da se poglavje II predloga uskladi z obstoječimi pravili o varstvu osebnih podatkov iz Splošne uredbe o varstvu podatkov in direktivo o odprtih podatkih, da se preprečijo ogrožanje ravni varstva osebnih podatkov v EU in pravne negotovosti za posameznike, organe javnega sektorja in ponovne uporabnike, ki bi jih lahko povzročile te neusklajenosti. Brez poseganja v nadaljnje navedbe v tem skupnem mnenju v zvezi z vplivom pravil predloga o ponovni uporabi nekaterih kategorij zaščitnih podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, na pravice posameznikov do zasebnosti in varstva podatkov pa se lahko osebni podatki namesto tega izključijo s področja uporabe predloga.

3.3.2 Člen 5: pogoji za ponovno uporabo podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja

72. Pogoji za ponovno uporabo podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, so določeni v členu 5 in uvodni izjavi 11 predloga. Glede tega EOVP in ENVP menita, da predlog vzbuja nekatere pomisleke.
73. **EOVP in ENVP ponavljata, da mora biti vsaka obdelava osebnih podatkov, kot je navedena v predlogu, popolnoma v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov, torej je pospremljena z ustreznimi zaščitnimi ukrepi za varstvo podatkov. To pomeni, da bi bilo treba pri ponovni uporabi osebnih podatkov vselej upoštevati načela zakonitosti, poštenosti in preglednosti ter omejitve namena, najmanjšega obsega podatkov, točnosti, omejitve shranjevanja, celovitosti in zaupnosti iz člena 5 Splošne uredbe o varstvu podatkov.**
74. V tem scenariju so poštenost, preglednost in omejitev namena ključni zaščitni ukrepi za zagotovitev zaupanja med posamezniki, katerih osebne podatke hranijo organi javnega sektorja in ki so tako lahko prepričani, da se bodo pri ponovni uporabi informacij, ki jih zagotovijo, spoštovale njihove pravice in interesi (glej uvodno izjavo 14 predloga), tj. da se njihovi osebni podatki ne bodo nepričakovano uporabili zoper njih. Pomen načela omejitve namena je jasno razviden v okviru ukrepov, ki se proučujejo za boj proti pandemiji covid-19, tj. zdravstvenih podatkov, ki jih je treba obdelovati pod nadzorom zdravstvenih organov v vlogi upravljavcev podatkov in se ne smejo uporabljati za komercialne ali druge nezdržljive namene³². Zato morajo organi javnega sektorja, ki so po nacionalnem pravu ali pravu EU pristojni za odobritev ali zavrnitev dostopa za ponovno uporabo, upoštevati, da je ponovna uporaba osebnih podatkov dopustna le, če je upoštevano načelo omejitve namena iz točke (b) člena 5(1) in člena 6 Splošne uredbe o varstvu podatkov³³. Vsaki naknadni uporabi podatkov, zbranih in/ali danih v souporabo zaradi opravljanja javne naloge (na primer za izboljšanje prometa oziroma mobilnosti ali spopadanje z resnimi čezmejnimi grožnjami za zdravje), za komercialne, pridobitne namene (na primer zavarovanje, trženje itd.) bi se bilo treba izogibati. Taka „sprememba namembnosti“ morda ne bo pomenila zgolj kršitve načel varstva podatkov iz člena 5 Splošne uredbe o varstvu podatkov, ampak bi lahko tudi ogrozila zaupanje posameznikov v mehanizem ponovne uporabe, medtem ko je zaupanje eden od osnovnih ciljev predloga (glej uvodni izjavi 14 in 19)³⁴.
75. Glede tega EOVP in ENVP opozarjata, da je v členu 6(4) Splošne uredbe o varstvu podatkov pojasnjen pojem „zdržljive nadaljnje obdelave“ (osebni podatkov). V skladu z opredelitvijo pojma „ponovna

---

³² Glej mnenje ENVP o Evropski strategiji za podatke, točka 10.

³³ V zvezi s tem glej uvodno izjavo 52 direktive o odprtih podatkih.

³⁴ Glej mnenje ENVP o Evropski strategiji za podatke, točka 25.

uporaba“ iz člena 2(2) predloga je treba z vidika varstva podatkov ponovno uporabo v zvezi z osebnimi podatki dejansko obravnavati kot nadaljnjo obdelavo osebnih podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, za naknadne (komercialne ali nekomercialne) namene, ki niso ustrezno opisani. Vendar v členu 5 predloga o pogojih za ponovno uporabo ni navedeno, za katere namene se lahko ponovna uporaba zakonito dovoli, niti ni določeno, da je treba namene vsake poznejše ponovne uporabe skrbno določiti in jasno opredeliti v pravu Unije ali pravu države članice v skladu s členom 6(1)(c) ali (e) in členom 6(3) Splošne uredbe o varstvu podatkov³⁵ ter navsezadnje izpolniti zahteve člena 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov v skladu s členom 6(4) navedene uredbe³⁶.

76. Na splošno se zdi, da predlog organom javnega sektorja ne nalaga nobene pravne obveznosti dajanja podatkov, ki jih hranijo, na voljo za ponovno uporabo niti ni izrecno namenjen uresničevanju ciljev iz člena 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov.
77. **Zato EOVP in ENVP močno priporočata, da se predlog spremeni in pojasni, da se lahko ponovna uporaba osebnih podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, dovoli le, če je utemeljena s pravom Unije ali države članice, ki določa seznam jasnih in združljivih namenov, za katere se lahko zakonito dovoli nadaljnja obdelava, ali če pomeni potreben in sorazmeren ukrep v demokratični družbi za uresničevanje ciljev iz člena 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov.**
78. **V skladu s tem priporočilom se morajo organi javnega sektorja, ki so po nacionalnem pravu ali pravu EU pristojni za odobritev ali zavrnitev dostopa za ponovno uporabo, opreti na ustrezno pravno podlago iz člena 6 Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki se uporablja za razkritje, da „uporabnikom podatkov“ dovolijo zakonit dostop do osebnih podatkov, kot je naveden v opredelitvi pojma „uporabnik podatkov“ v členu 2(6) predloga. Vendar ta vidik v členu 5 predloga v zvezi s pogoji za ponovno uporabo osebnih podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, ni določen.**
79. Dejansko uvodna izjava 11 predloga in ustrezní člen 5(3) do (6) ne vsebujeta sklica na pravo Unije ali države članice, ki bi zagotavljalo pravno podlago v skladu s členom 6(1)(c) ali (e) Splošne uredbe o varstvu podatkov, ampak je v uvodni izjavi navedeno: „Zlasti osebni podatki bi se smeli prenašati tretji osebi za ponovno uporabo samo, če za tak prenos obstaja pravna podlaga.“ Glede tega je treba opozoriti, da bi bilo treba navesti sklic na pravno podlago „iz Splošne uredbe o varstvu podatkov“. Poleg tega je navedena uvodna izjava omejena na naslednje: „Organi javnega sektorja bi morali, če je ustrezno, omogočati lažjo ponovno uporabo podatkov na podlagi privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ali dovoljenj pravnih oseb za ponovno uporabo podatkov, ki se nanašajo nanje, s pomočjo ustreznih tehničnih sredstev. V tem pogledu bi moral organ javnega sektorja morebitnim ponovnim uporabnikom pomagati pri pridobivanju take privolitve tako, da vzpostavi

---

³⁵ V skladu s členom 6(3) Splošne uredbe o varstvu podatkov je treba za obdelavo iz njenega člena 6(1)(c) ali (e) v pravu Unije ali države članice med drugim opredeliti „omejitev namena“ obdelave osebnih podatkov in „namene, za katere se lahko [podatki] razkrijejo“.

³⁶ Po drugi strani bi lahko bila vključitev podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja in ki so zaščiteni iz razlogov statistične zaupnosti, na področje uporabe poglavja II predloga v skladu s členom 3(1)(b) predloga in kljub načelu iz člena 3(3) predloga v nasprotju z bistvenimi načeli varstva podatkov v sektorju statistike in zlasti načelom omejitve namena, po katerem je uporaba zaupnih podatkov za namene, ki niso izključno statistični, strogo prepovedana, kar bi lahko ogrozilo zaupanje posameznikov pri zagotavljanju njihovih osebnih podatkov za statistične namene (glej uvodno izjavo 27 navedene Uredbe (ES) št. 223/2009 o evropski statistiki ter člen 4(1) in (2) Priporočila Sveta Evrope št. R (97)18 o varstvu osebnih podatkov, zbranih in obdelanih v statistične namene).

tehnične mehanizme, ki omogočajo prenos zahtevkov ponovnih uporabnikov za privolitve, če je to v praksi izvedljivo. Pri tem se ne bi smeli navajati kontaktni podatki, ki bi ponovnim uporabnikom omogočili, da vzpostavijo neposreden stik s posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, ali podjetji.“

80. Tudi besedilo uvodne izjave 14 predloga je nejasno glede vzajemnega delovanja tega poglavja predloga in Splošne uredbe o varstvu podatkov: „[...] Zato bi bilo treba sprejeti dodatne zaščitne ukrepe za primere, v katerih ponovna uporaba takih podatkov javnega sektorja poteka na podlagi obdelave podatkov izven javnega sektorja. Tak dodatni zaščitni ukrep bi lahko bila zahteva, da morajo organi javnega sektorja v celoti upoštevati pravice in interese fizičnih in pravnih oseb (zlasti glede varstva osebnih podatkov, poslovno občutljivih informacij in varstva pravic intelektualne lastnine), če se taki podatki prenesejo v tretje države“³⁷.
81. **Poleg tega EOVP in ENVP ugotavljata, da je v členu 5(6) predloga navedeno: „Kadar ponovne uporabe podatkov ni mogoče dovoliti v skladu z obveznostmi iz odstavkov 3 do 5 in ni druge pravne podlage za prenos podatkov na podlagi Uredbe (EU) 2016/679 [...].“ Glede tega EOVP in ENVP menita, da pogojev iz odstavkov 3–5 (med katerimi sta dostop in ponovna uporaba podatkov v varnem okolju za obdelavo) ni mogoče šteti za alternativo pravni podlagi, ki je izčrpno določena v členu 6 Splošne uredbe o varstvu podatkov, razen če ti odstavki ne vsebujejo sklica na pravo (Unije ali) države članice³⁸.**
82. Poleg tega ni jasna vloga organa javnega sektorja pri pomoči ponovnim uporabnikom pri pridobivanju privolitve posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, za ponovno uporabo. Glede člena 5(6) predloga EOVP in ENVP nadalje opozarjata, da ta določba uvaja obveznost za organe javnega sektorja („organ javnega sektorja pomaga“), vendar njena vsebina ni ustrezno opredeljena. Opredeliti bi bilo treba pravno podlago iz Splošne uredbe o varstvu podatkov za vzpostavitev stika s posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, za pridobitev njihove privolitve za ponovno uporabo ter ustrezno odgovornost v zvezi s pridobivanjem veljavne privolitve na podlagi člena 7 navedene uredbe³⁹. V zvezi s tem bi bilo treba upoštevati očitno neravnovesje moči, ki je pogosto v odnosu med posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki, in javnimi organi⁴⁰. V okviru tega EOVP in ENVP v skladu z načelom odgovornosti iz Splošne uredbe o varstvu podatkov opozarjata, da je za izbiro ustrezne pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov odgovoren upravljavec podatkov, ki mora biti tudi zmožen dokazati, da je mogoče izbrano pravno podlagi (v tem primeru privolitve) veljavno uporabiti.
83. **Zato EOVP in ENVP v skladu z načelom zakonitosti iz Splošne uredbe o varstvu podatkov močno priporočata, da se pri pogojih za ponovno uporabo iz člena 5 predloga pojasni, da mora biti v pravu**

---

³⁷ Poleg tega EOVP in ENVP ugotavljata, da organom javnega sektorja ni treba zgolj upoštevati pravnega okvira za varstvo pravic in interesov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ampak morajo ravnati v skladu z njim.

³⁸ Zaradi jasnosti je morda primerno določiti tudi, da pravice intelektualne lastnine iz člena 5(7) ne omogočajo obdelave osebnih podatkov (niso pravna podlaga zanjo).

³⁹ Ali je za to odgovoren organ javnega sektorja ali ponovni uporabnik?

⁴⁰ Po drugi strani je treba opozoriti, da privolitve v večini primerov ni ustrezna pravna podlaga za dejavnosti obdelave, ki jih izvajajo javni organi. Glej Smernice EOVP št. 05/2020 o privolitvi na podlagi Uredbe 2016/679, na voljo na: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/guidelines/guidelines-052020-consent-under-regulation-2016679_sl.

Unije ali države članice določena ustrezna pravna podlaga iz Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki jo morajo organi javnega sektorja skrbno opredeliti v zvezi z vsako poznejšo ponovno uporabo osebnih podatkov.

84. Druga ključna elementa za vzpostavitev ravni zaupanja, ki ji je namenjen predlog, sta načeli poštenosti in preglednosti. V skladu z njima morajo biti posamezniki v celoti seznanjeni, ali se bodo osebni podatki, ki jih zagotovijo organom javnega sektorja ali ki jih ti organi nadalje obdelujejo pri opravljanju svojih javnih nalog, ponovno uporabljali in za katere namene, ter z uporabniki ali kategorijami uporabnikov, ki jim bodo osebni podatki razkriti, ob upoštevanju, da morajo posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, v večini primerov v skladu z nacionalnim pravom javnim organom zagotoviti svoje osebne podatke zaradi pravnih obveznosti ali izvajanja javnih ukrepov ali storitev⁴¹.
85. Vendar člen 5 predloga o pogojih za ponovno uporabo ne vsebuje sklica na obveznosti organov javnega sektorja glede obveščanja posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov niti na potrebo po vključevanju teh posameznikov v postopek omogočanja ponovne uporabe njihovih osebnih podatkov. To ogroža načeli poštenosti in preglednosti, določeni v Splošni uredbi o varstvu podatkov za zagotovitev, da imajo posamezniki jasen pregled in nadzor nad morebitnimi uporabami njihovih osebnih podatkov, poleg tega pa je v nasprotju z istimi cilji predloga, tj. povečati zaupanje posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, da se lahko zanesejo na to, da se bodo ob ponovni uporabi „spoštovale njihove pravice in interesi“⁴². **Zato EOVP in ENVP priporočata, da se v predlog vključi izrecen sklic na obveznosti organov javnega sektorja glede obveščanja posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov za spodbujanje uveljavljanja pravic, ki jih imajo na podlagi zakonodaje o varstvu podatkov, zlasti pravice do ugovora iz člena 21 Splošne uredbe o varstvu podatkov. Glede tega priporočata tudi, da se v predlogu opredelijo ustrezni načini, kako se lahko posamezniki odprto in sodelovalno vključijo v postopek omogočanja ponovne uporabe svojih osebnih podatkov.**
86. Poleg tega morajo organi javnega sektorja, ki so po nacionalnem pravu ali pravu EU pristojni za odobritev dostopa za ponovno uporabo, pri določanju obsega in pogojev za odobritev dostopa za ponovno uporabo spoštovati načelo najmanjšega obsega podatkov in upoštevati posebno varstvo, potrebno za specifične sektorje, ki redno obravnavajo posebne kategorije osebnih podatkov, kot je zdravstveni sektor, da se doseže razumna raven zaupanja v mehanizem ponovne uporabe. Pri teh odločitvah bi bilo treba skrbno upoštevati tudi točnost, omejitve hrambe, celovitost in zaupnost osebnih podatkov ter morebiten vpliv na zadevne posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki.
87. **Glede tega EOVP in ENVP zakonodajalca opozarjata na potrebo po obravnavanju potrebnih zahtev za varstvo osebnih podatkov, zlasti v „občutljivih sektorjih“, kot je zdravstveni sektor, pri določanju pravil, ki urejajo ponovno uporabo osebnih podatkov, ter povezanih pogojev in specifičnih zaščitnih ukrepov za varstvo podatkov.**
88. Predvsem ocena učinka v zvezi z varstvom podatkov je v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov ključno orodje za zagotavljanje ustreznega upoštevanja zahtev za varstvo podatkov ter ustreznega varstva pravic in interesov posameznikov, ki spodbuja njihovo zaupanje v mehanizem ponovne

---

⁴¹ Glej sodbo Sodišča Evropske unije z dne 1. oktobra 2015 v zadevi *Smaranda Bara in drugi*, C-201/14, EU:C:2015:638.

⁴² Glej uvodno izjavo 14 predloga.

uporabe. Zato EOVP in ENVP priporočata, da se v besedilu predloga navede, da morajo organi javnega sektorja v primeru obdelave podatkov, ki spada na področje uporabe člena 35 Splošne uredbe o varstvu podatkov, opraviti oceno učinka v zvezi z varstvom podatkov⁴³. Ta ocena bo pomagala opredeliti tveganja in ustrezne zaščitne ukrepe za varstvo podatkov pri ponovni uporabi, s katerimi se bodo obravnavala ta tveganja, zlasti za specifične sektorje, ki redno obravnavajo posebne kategorije osebnih podatkov. Zlasti za nekatere „občutljive sektorje“ (zdravstveni sektor, pa tudi prometna ali energetska omrežja) bi morala odločitev o ponovni uporabi poleg tega, da je utemeljena s pravom Unije ali države članice, temeljiti na tej oceni ter specifičnih pogojih za ponovne uporabnike in konkretnih zaščitnih ukrepih za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki (na primer pojasnitvi tveganj deanonimizacije anonimiziranih podatkov in zaščitnih ukrepov zoper ta tveganja). Nazadnje, rezultate take ocene bi bilo treba po možnosti javno objaviti kot dodaten ukrep za okrepitev zaupanja in preglednosti⁴⁴.

89. Glede pogojev za ponovno uporabo je v členu 5(3) predloga določeno, da „lahko“ organi javnega sektorja naložijo obveznost, da se ponovno uporabljajo samo predhodno anonimizirani ali psevdonimizirani osebni podatki. To pomeni, da organom javnega sektorja ni treba predhodno obdelati osebnih podatkov, da bi se ponovnim uporabnikom dali na voljo samo predhodno anonimizirani ali psevdonimizirani osebni podatki. Zato lahko organi javnega sektorja ponovnim uporabnikom razkrijejo celo podatke, na podlagi katerih je mogoče neposredno identificirati posameznike, na katere se nanašajo podatki, če posredovanje anonimiziranih podatkov „ne bi ustrezalo potrebam ponovnega uporabnika“⁴⁵. V tem primeru bi lahko organi javnega sektorja v skladu s členom 5(4) predloga kljub temu dovolili ponovno uporabo podatkov v prostorih organa ali na daljavo v varnem okolju za obdelavo. Vendar bi moral zakonodajalec glede na hiter razvoj tehnik za deanonimizacijo in razpoložljivost naprednih računalniških virov upoštevati, da ni mogoče vselej šteti, da anonimizacija, psevdonimizacija in celo uporaba varnih okolij ne vključujejo ranljivosti, zlasti dolgoročno.
90. Glede tega EOVP in ENVP menita, da je dobrodošlo, da je v uvodni izjavi 11 predloga predvideno, da lahko organ javnega sektorja dovoli „uporabo takega varnega okolja za obdelavo pod pogojem, da ponovni uporabnik podpiše sporazum o nerazkrivanju podatkov, ki prepoveduje razkritje podatkov, ki jih je ponovni uporabnik morda pridobil kljub sprejetim zaščitnim ukrepom in ki bi ogrozili pravice in interese tretjih oseb“. **Vendar priporočata tudi, da se sklic na tak sporazum o nerazkrivanju vključi tudi v pravno besedilo predloga, in sicer med pogoje za ponovno uporabo v členu 5. Ta sporazum bi moral ponovnim uporabnikom prepovedovati tudi ponovno identifikacijo posameznika, na katerega se nanašajo podatki, ter vključevati obveznost za ponovne uporabnike glede stalnega ocenjevanja tveganj ponovne identifikacije in sporočanja vseh kršitev varnosti podatkov, ki privedejo do ponovne identifikacije zadevnih posameznikov, organu za varstvo podatkov in posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, v skladu s členoma 33 in 34 Splošne uredbe o varstvu podatkov, pa tudi zadevnemu organu javnega sektorja.**

---

⁴³ V zvezi s tem glej uvodno izjavo 53 direktive o odprtih podatkih.

⁴⁴ Glej mnenje ENVP o predlogu za prenovitev direktive o ponovni uporabi informacij javnega sektorja, na voljo na: https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/18-07-11_psi_directive_opinion_en.pdf.

⁴⁵ Glej uvodno izjavo 11 predloga.

91. EOVP in ENVP vsekakor poudarjata, da za anonimizacijo in psevdonimizacijo ni mogoče šteti, da sta na isti ravni, organi javnega sektorja pa bi ju morali pri ocenjevanju ponovne uporabe z vidika varstva podatkov obravnavati različno. Anonimizacija pravzaprav pomeni način, kako spodbujati ponovno uporabo informacij javnega sektorja z vidika spodbujanja konkurence in sočasno izpolnjevati različne zahteve na podlagi zakonodaje o varstvu podatkov, saj „anonimizirane informacije“, kot so opredeljene v uvodni izjavi 26 Splošne uredbe o varstvu podatkov, ne spadajo na področje uporabe navedene zakonodaje. Nasprotno pa bi bilo treba psevdonimizirane informacije (na podlagi katerih bi bilo mogoče z uporabo dodatnih informacij ponovno identificirati posameznika) še vedno šteti za „osebne podatke“, ki zato vključujejo uporabo drugih ukrepov, potrebnih v skladu z zakonodajo o varstvu podatkov, ob sočasnem zmanjševanju tveganj za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, ter pomoči organom javnega sektorja in ponovnim uporabnikom pri izpolnjevanju obveznosti glede varstva podatkov (zlasti načel vgrajenega in privzetega varstva podatkov ter najmanjšega obsega podatkov). Zadnje navedeni premisleki veljajo tudi za ukrepe iz člena 5(4) predloga, ki jih lahko organi javnega sektorja naložijo kot pogoje za ponovno uporabo.

3.3.3 Člen 5(11): ponovna uporaba „zelo občutljivih“ neosebnih podatkov

92. S členom 5(11) je uveden pojem neosebnih podatkov, ki so s pravom Unije opredeljeni kot „zelo občutljivi“, kar zadeva prenos v tretje države. Uvodna izjava 19 predloga vsebuje nekaj primerov: „na zdravstvenem področju bi bilo mogoče nekatere nabore podatkov, ki jih hranijo akterji v sistemu javnega zdravstva, kot so javne bolnišnice, označiti kot zelo občutljive zdravstvene podatke,“ „npr. v zvezi z evropskim zdravstvenim podatkovnim prostorom ali drugo sektorsko zakonodajo“. Komisija glede takih neosebnih podatkov sprejme delegirane akte za določitev posebnih pogojev, ki se uporabljajo za prenos takih podatkov v tretje države.
93. Glede tega EOVP in ENVP ugotavljata, da informacije iz anonimiziranega nabora podatkov sicer ne povzročajo tveganja neposredne identifikacije ali izločitve posameznika, vendar bi lahko v kombinaciji z drugimi razpoložljivimi informacijami vključevale tveganje posredne identifikacije, zato verjetno spadajo na področje uporabe opredelitve osebnih podatkov. Dejansko povečevanje količine informacij, ki so na voljo, ter podatkov, ki se ponovno uporabljajo in dajo v souporabo, pomeni, da je sčasoma čedalje težje zagotoviti anonimizacijo⁴⁶. Zato EOVP in ENVP opozarjata na dejstvo, da veliko podatkov, ki se že zdaj, v prihodnosti pa se bodo še pogosteje pridobivali in obdelovali s tehnikami umetne inteligence, strojnega učenja, interneta stvari, računalništva v oblaku in analize velepodatkov, pogosto verjetno spada na področje uporabe opredelitve osebnih podatkov. V tem scenariju **pozivata zakonodajalca, naj upošteva, da bi lahko tudi ponovna uporaba neosebnih „zelo občutljivih“ podatkov, predvidena v predlogu, vplivala na varstvo osebnih podatkov, zlasti če so taki neosebni podatki pridobljeni z anonimizacijo osebnih podatkov in so torej informacije, ki so se prvotno nanašale na posameznike.** Dejansko je treba tudi v teh primerih v celoti zagotoviti temeljne pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, do zasebnosti in varstva podatkov. Poleg tega

---

⁴⁶ Glede tega glej Mnenje Delovne skupine za varstvo podatkov iz člena 29 št. 5/2014 o anonimizacijskih tehnikah (WP 216) in sodbo Sodišča z dne 19. oktobra 2016 v zadevi *Patrick Breyer/Bundesrepublik Deutschland*, C-582/14, ki se nanaša na uvodno izjavo 26 Direktive 95/46/ES v zvezi s pravnimi in praktičnimi sredstvi, s katerimi je mogoče vplivati na ponovno identifikacijo z uporabo dodatnih podatkov, ki jih imajo tretje osebe. To vprašanje bo podrobneje obravnavano v prihodnjih smernicah EOVP o anonimizaciji oziroma psevdonimizaciji.

EOVP in ENVP močno priporočata, da se pojasni pojem „zelo občutljivi neosebni podatki“, vsaj z navedbo konkretnih primerov.

3.3.4 Člen 6: pristojbine za ponovno uporabo podatkov

94. Glede pristojbin iz člena 6 predloga EOVP in ENVP ugotavljata, da direktiva o odprtih podatkih v uvodnih izjavah 36 in 38 ter členu 6(1), (4) in (5) vsebuje izrecen sklic na „stroške anonimizacije“. Direktiva o odprtih podatkih določa zlasti izjemo od brezplačne ponovne uporabe dokumentov, da lahko organi javnega sektorja ponovnim uporabnikom zaračunajo razumne stroške, nastale pri predhodni obdelavi, združevanju in/ali anonimizaciji osebnih podatkov, ki jih ponujajo za ponovno uporabo, kadar bi bila uporaba takih tehnik utemeljena glede na povečana tveganja, nastala zaradi ponujanja takih podatkov za ponovno uporabo.
95. Ker je lahko psevdonimizacija ali anonimizacija informacij, ki jih hranijo organi javnega sektorja, v nekaterih primerih zapletena in zamudna naloga, ki vključuje visoke stroške in za katero je potrebno strokovno znanje, ki morda ni vselej na voljo, EOVP in ENVP priporočata, da se v členu 6(5) predloga navede, da **se lahko pri pristojbinah, ki jih zaračunajo organi javnega sektorja za dovolitev ponovne uporabe podatkov, ustrezno upoštevajo stroški navedenih organov za psevdonimizacijo ali anonimizacijo** osebnih podatkov, danih na voljo za ponovno uporabo.
96. Navede se lahko tudi, da se **splošno načelo „brezplačne“ ponovne uporabe, določeno v direktivi o odprtih podatkih, v skladu s predlogom razveljavi**. V členu 6(1) predloga je dejansko navedeno: „Organi javnega sektorja, ki dovoljujejo ponovno uporabo kategorij podatkov iz člena 3(1), lahko za dovolitev ponovne uporabe takih podatkov zaračunavajo pristojbine.“ Zato je medsebojno delovanje predloga in direktive o odprtih podatkih glede tega nejasno.
97. Poleg tega je mogoče ugotoviti, da je v členu 6(5) sicer določeno, da „[p]ristojbine izhajajo iz stroškov v zvezi z obdelavo zahtevkov za ponovno uporabo“, vendar se zdi, da se s predlogom uvajajo finančne spodbude za organe javnega sektorja za omogočanje ponovne uporabe osebnih podatkov.
98. Opozoriti je treba tudi, da morajo organi javnega sektorja v skladu s členom 6(4) sprejeti „ukrepe za spodbujanje ponovne uporabe kategorij podatkov iz člena 3(1) [ki vključujejo osebne podatke] v nekomercialne namene in s strani malih in srednjih podjetij v skladu s pravili o državni pomoči“.
99. S stališča varstva podatkov je to problematično tako s pravnega vidika kot tudi z vidika izvajanja v praksi, in to tudi glede na kritične točke predloga, opisane v splošnih pripombah tega skupnega mnenja. Predvsem se lahko zaradi nejasnosti glede vrste spodbud in njihovih naslovnikov pojavijo dodatna vprašanja o tem, ali bo privolitev kot ena od pravnih podlag za ponovno uporabo osebnih podatkov iz člena 5(6) predloga ustrezna pravna podlaga, zlasti v zvezi z možnostjo posameznikov, da zavrnejo privolitev za ponovno uporabo njihovih osebnih podatkov ali jo umaknejo⁴⁷.

---

⁴⁷ Kot je navedeno v Smernicah EOVP št. 05/2020 o privolitvi na podlagi Uredbe 2016/679, je na splošno privolitev neveljavna v primeru kakršnega koli neustreznega pritiska ali vpliva na posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki (ki se lahko izvaja na številne različne načine), ki temu posamezniku preprečuje, da bi izrazil svojo svobodno voljo.

3.3.5 Upravljanje in institucionalni vidiki: člen 7 (pristojni organi) in člen 8 (enotna informacijska točka)

100. V skladu s predlogom bodo morale države članice vzpostaviti enotno kontaktno točko za ponovno uporabo podatkov javnega sektorja (člen 8) in določiti organe, pristojne za podporo organom javnega sektorja s tehničnimi sredstvi in pravno pomočjo za ponovno uporabo podatkov javnega sektorja (člen 7). V skladu s členom 7(3) se lahko takim „pristojnim organom“ zaupa tudi dovoljevanje dostopa za ponovno uporabo podatkov, vključno z osebnimi podatki.
101. Pristojni organi bodo torej med drugim pomagali organom javnega sektorja pri pridobivanju privolitve ali dovoljenja za ponovno uporabo, lahko pa se jim tudi zaupa dovoljevanje dostopa za ponovno uporabo podatkov, ki jih hrani organ javnega sektorja, vključno z osebnimi podatki.
102. Prvič, določbo iz člena 7(2)(c) bi bilo treba pojasniti, zlasti zaradi ohlapnosti uporabljenega izrazja („dovoljenja ponovnih uporabnikov za ponovno uporabo“; „altruistične in druge namene“; „v skladu z izrecnimi odločitvami imetnikov podatkov“), zaradi katere je nejasen tudi splošen pomen določbe („če je ustrezno, pomoč organom javnega sektorja pri pridobivanju privolitve ali dovoljenja *ponovnih uporabnikov za ponovno uporabo* v altruistične in druge namene v skladu z izrecnimi odločitvami imetnikov podatkov“).
103. Drugič, čeprav so navedeni organi pravzaprav zadolženi za podporo in svetovanje organom javnega sektorja glede ponovne uporabe podatkov, se nekatere od njihovih nalog nanašajo na izvajanje zaščitnih ukrepov, določenih v zakonodaji o varstvu podatkov, ter spodbujanje varstva pravic in interesov posameznikov v zvezi z njihovimi osebnimi podatki. Vendar v poglavju II predloga ni pojasnjeno, ali se lahko za pristojni organ na podlagi člena 7 imenuje nadzorni organ za varstvo podatkov, ki ima med drugim prav tako svetovalne pristojnosti po Splošni uredbi o varstvu podatkov⁴⁸.
104. Glede tega ENVP in EOVP najprej poudarjata, da bi lahko imenovanje in pomnoževanje pristojnih organov, ki se lahko v določenem obsegu ukvarjajo z obdelavo osebnih podatkov na podlagi poglavja II predloga, povzročilo dejansko zapletenost za organe javnega sektorja, ponovne uporabnike in posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, ter tudi vplivalo na usklajenost v zvezi s spremljanjem in uporabo določb Splošne uredbe o varstvu podatkov. **Zato EOVP in ENVP menita, da bi morali biti v primerih, ko se osebni podatki ponovno uporabljajo na podlagi predloga, nadzorni organi za varstvo podatkov edini pristojni za nadzor nad tako obdelavo osebnih podatkov. Tem organom bi bilo treba zagotoviti ustrezne vire, da bodo lahko uspešno in učinkovito opravljali svojo nalogo.**
105. **Če se za pomoč organom javnega sektorja in ponovnim uporabnikom podatkov imenujejo specifični organi, ki se pooblastijo za odobritev dostopa za ponovno uporabo podatkov, vključno z osebnimi podatki, se taki organi ne bi smeli obravnavati kot „pristojni“, saj ne bi delovali kot nadzorni organ, ki lahko spremlja in izvaja določbe v zvezi z obdelavo osebnih podatkov. Za zagotovitev pravne varnosti in dosledne uporabe pravnega reda EU na področju varstva osebnih podatkov so organi za**

---

⁴⁸ Kot velja na primer v okviru obstoječih podatkovnih prostorov, kot je francosko vozlišče zdravstvenih podatkov, v okviru katerega je francoski organ za varstvo podatkov pristojen za odobritev dostopa do specifičnih osebnih podatkov. O tem glej tudi svetovalne pristojnosti, prenesene na organe za varstvo podatkov v okviru ocene učinka v zvezi z varstvom podatkov za zagotovitev njihove skladnosti s pravili o varstvu osebnih podatkov v skladu s členoma 57(1)(l) in 58(3)(a) Splošne uredbe o varstvu podatkov.

varstvo podatkov neposredno pristojni tudi za dejavnosti in obveznosti takih imenovanih organov ter izvajajo nadzor nad njimi, kadar se nanašajo na osebne podatke.

106. Organi za varstvo podatkov imajo že v skladu s svojo pristojnostjo in nalogami na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov specifično strokovno znanje za spremljanje skladnosti obdelave podatkov ter ozaveščanje upravljavcev in obdelovalcev o njihovi obveznosti glede obdelave osebnih podatkov. Zato EOVP in ENVP za zagotovitev usklajenosti institucionalnih okvirov, predvidenih v poglavju II predloga in Splošni uredbi o varstvu podatkov, priporočata, da se pojasni, da so nadzorni organi za varstvo podatkov glavni pristojni organi za nadzor nad določbami poglavja II v zvezi z obdelavo osebnih podatkov in njihovo izvrševanje. Nadzorni organi za varstvo podatkov bi morali tesno sodelovati s specifičnimi organi, imenovanimi na podlagi predloga za pomoč organom javnega sektorja in ponovnim uporabnikom ter pooblaščenimi za odobritev dostopa za ponovno uporabo podatkov, ter se po potrebi posvetovati z drugimi ustreznimi sektorskimi organi, da se zagotovi usklajena uporaba teh določb.
107. EOVP in ENVP ugotavljata tudi, da je v členu 8(4) predloga predviden mehanizem pravnih sredstev za ponovne uporabnike, ki želijo izpodbijati odločitev o zavrnitvi dostopa za ponovno uporabo, ki je drugačen kot tisti iz direktive o odprtih podatkih. Po direktivi o odprtih podatkih (glej člen 4(4)) pravna sredstva vključujejo zlasti možnost preizkusa, ki ga opravi neodvisni organ za pritožbe z ustreznim strokovnim znanjem in izkušnjami, kot je na primer „nadzorn[i] organ[], ustanovljen[] v skladu z Uredbo (EU) 2016/679, ali nacionaln[i] sodn[i] organ[], katerega odločitve so zavezujoče za zadevni organ javnega sektorja“. V zvezi s tem in brez poseganja v prejšnje ugotovitve v tem skupnem mnenju o potrebi po pojasnitvi vzajemnega delovanja predloga in direktive o odprtih podatkih EOVP in ENVP zakonodajalca opozarjata na neuskklajenost teh dveh sklopov pravil.

3.4 [Zahteve, ki se uporabljajo za ponudnike storitev souporabe podatkov](#)

V obrazložitvenem memorandumu je navedeno: „Cilj poglavja III je povečati zaupanje v souporabo osebnih in neosebnih podatkov ter znižati transakcijske stroške, povezane s souporabo podatkov med podjetji ter med strankami in podjetji, in sicer z vzpostavitvijo priglasitvene ureditve za ponudnike souporabe podatkov. Ti ponudniki bodo morali izpolnjevati številne zahteve, zlasti zahtevo, da ostanejo nevtralni glede izmenjanih podatkov. Teh podatkov ne smejo uporabljati za druge namene. V primeru ponudnikov storitev souporabe podatkov, ki ponujajo storitve za fizične osebe, bo treba izpolniti tudi dodatno merilo prevzema fiduciarnih obveznosti do posameznikov, ki te storitve uporabljajo. S tem pristopom naj bi se zagotovilo, da storitve souporabe podatkov delujejo na odprt in sodelovalen način, pri čemer se bo okrepila vloga fizičnih in pravnih oseb, tako da se jim bo omogočil boljši pregled in nadzor nad njihovimi podatki. Pristojni organ, ki ga imenujejo države članice, bo odgovoren za spremljanje skladnosti z zahtevami, povezanimi z opravljanjem takih storitev“⁴⁹.

108. V členu 9(1) predloga, ki je podrobno obravnavan v uvodni izjavi 22, so določene tri različne vrste storitev souporabe podatkov:

---

⁴⁹ Obrazložitveni memorandum, stran 7.

- v točki (a) storitve posredovanja med imetniki podatkov, ki so pravne osebe, in morebitnimi uporabniki podatkov;
  - v točki (b) storitve posredovanja med posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, in morebitnimi uporabniki podatkov;
  - v točki (c) storitve „podatkovnih zadrug“.
109. Glede prve vrste storitev souporabe podatkov se člen 9(1)(a) nanaša na „storitve posredovanja med imetniki podatkov, ki so pravne osebe, in morebitnimi uporabniki podatkov, tudi dajanje na voljo tehničnih ali drugih sredstev za omogočanje takih storitev; med temi storitvami so med drugim dvo- ali večstranske izmenjave podatkov ali vzpostavitev platform ali podatkovnih zbirk, ki omogočajo izmenjavo ali skupno uporabo podatkov, ter vzpostavitev posebne infrastrukture za medsebojno povezovanje imetnikov in uporabnikov podatkov.“
110. V uvodni izjavi 22 je navedeno: „Ponudniki storitev souporabe podatkov (podatkovni posredniki) naj bi imeli v podatkovnem gospodarstvu ključno vlogo, saj naj bi olajšali zbiranje in izmenjavo velikih količin ustreznih podatkov. Podatkovni posredniki, ki ponujajo storitve za povezovanje različnih akterjev, bi lahko prispevali k učinkovitemu združevanju podatkov ter lažji dvostranski souporabi podatkov. Specializirani podatkovni posredniki, ki so neodvisni od imetnikov in uporabnikov podatkov, lahko prispevajo k lažjemu nastanku novih ekosistemov na podlagi podatkov, ki bi bili neodvisni od katerega koli tržnega udeleženca z veliko tržno močjo. Ta uredba bi morala zajemati samo ponudnike storitev souporabe podatkov, katerih glavni cilj je vzpostavitev poslovnega, pravnega in morda tudi tehničnega razmerja med imetniki podatkov, vključno s posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, na eni strani in morebitnimi uporabniki na drugi strani ter pomoč obema stranema pri izmenjavi podatkovnih sredstev. Zajemati bi morala samo storitve, namenjene posredovanju med neomejenim številom imetnikov in uporabnikov podatkov, ne pa storitev souporabe podatkov, ki naj bi jih uporabljala omejena skupina imetnikov in uporabnikov podatkov.“
111. **Glede na navedeno EOVP in ENVP menita, da je tveganje, da predlog ustvarja vzporeden sklop pravil, ki niso usklajena s Splošno uredbo o varstvu podatkov, ki je v splošnih pripombah tega skupnega mnenja opredeljeno kot prevladujoča skrb, očitno zlasti pri obravnavi poglavja III predloga. Vzajemno delovanje določb člena 9 predloga, ki se nanašajo na „imetnike podatkov“, „morebitne uporabnike podatkov“, „izmenjavo ali skupno uporabo podatkov“ ter „medsebojno povezovanje imetnikov in uporabnikov podatkov“, ter pravil in načel Splošne uredbe o varstvu podatkov dejansko ni jasno.**
112. EOVP in ENVP opozarjata, da je storitev souporabe podatkov kot platforma, namenjena „posredovanju med neomejenim številom imetnikov in uporabnikov podatkov“, ne pa tudi uporabi v omejeni skupini uporabnikov podatkov, skladna zlasti z načelom vgrajenega in privzetega varstva podatkov iz člena 25 Splošne uredbe o varstvu podatkov⁵⁰, kolikor se posredovanje nanaša na osebne podatke.

---

⁵⁰ Glej člen 25(2): „Upravljevec izvede ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi zagotovi, da se privzeto obdelajo samo osebni podatki, ki so potrebni za vsak poseben namen obdelave. Ta obveznost velja za količino zbranih osebnih podatkov, obseg njihove obdelave, obdobje njihove hrambe in njihovo dostopnost. S

113. EOVP in ENVP opozarjata tudi na načelo preglednosti (in omejitve namena) obdelave osebnih podatkov. Kot je navedeno v smernicah Delovne skupine za varstvo podatkov iz člena 29 o preglednosti, bi moral imeti posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, možnost, „da vnaprej ugotovi obseg in posledice obdelave [...] tj. kakšen učinek bo posebna obdelava, opisana v izjavi o varstvu osebnih podatkov, dejansko imela na posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki“⁵¹.
114. **Koncept storitve souporabe podatkov kot platforme, ki je namenjena „posredovanju med neomejenim številom imetnikov in uporabnikov podatkov“ in deluje kot neke vrste odprt podatkovni trg, bi bil v nasprotju z navedenimi načeli vgrajene in privzete zasebnosti, preglednosti in omejitve namena za varstvo podatkov, če platforma posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, ne omogoča predhodne izbire namenov in uporabnikov njegovih osebnih podatkov ter predhodnega obveščanja o njih. Zaradi jasnosti bi bilo treba ta vidik navesti v predlogu, vsaj v uvodni izjavi.**
115. **Prav tako ni jasno, kaj zajema pojem podatkovnega posrednika med imetniki podatkov in pravnimi osebami, zato bi ga bilo treba natančneje opredeliti**⁵².

---

takšnimi ukrepi se zagotovi zlasti, da osebni podatki **niso samodejno dostopni nedoločenemu številu posameznikov brez posredovanja zadevnega posameznika.**“

Glej tudi Smernice EOVP št. 4/2019 o načelu vgrajenega in privzetega varstva podatkov, str. 20:

„Ključni elementi vgrajenega in privzetega varstva glede omejitve namena lahko vključujejo:

- predhodno določitev – zakoniti nameni se določijo pred oblikovanjem obdelave;
- specifičnost – namen je natančno opredeljen in pojasnjuje, zakaj se osebni podatki obdelujejo;
- usmerjenost na namen – namen obdelave mora usmerjati oblikovanje obdelave in določati meje obdelave;
- potrebnost – namen določa, katere osebne podatke je treba obdelati;
- združljivost – nov namen mora biti združljiv s prvotnim namenom, za katerega so se zbirali podatki, in usmerjati ustrezne spremembe pri oblikovanju;
- omejitev nadaljnje obdelave – upravljavec ne sme povezovati naborov podatkov ali izvajati nadaljnje obdelave za nove nezdržljive namene;
- omejitev ponovne uporabe – upravljavec bi moral uporabiti tehnične ukrepe, vključno z zgoščevalno funkcijo (*hash*) ali šifriranjem, da omeji možnost spremembe namena obdelave osebnih podatkov. Upravljavec bi moral imeti tudi organizacijske ukrepe, kot so politike in pogodbene obveznosti, ki omejujejo ponovno uporabo osebnih podatkov;
- pregled – upravljavec bi moral redno pregledovati, ali je obdelava potrebna za namene, za katere so se zbirali podatki, in preskušati oblikovanje glede omejitve namena.“

⁵¹ Smernice Delovne skupine za varstvo podatkov iz člena 29 o preglednosti na podlagi Uredbe (EU) 2016/679, WP260, rev.01, str. 7.

⁵² V uvodni izjavi 22 je navedeno: „[...] Izključeni bi morali biti ponudniki **storitev v oblaku ter ponudniki storitev, ki dobivajo podatke od imetnikov podatkov, podatke zbirajo, bogatijo ali pretvarjajo ter za nastale podatke uporabnikom podatkov podeljujejo licence**, ne da bi vzpostavljali neposredno razmerje med imetniki in uporabniki podatkov, npr. **posredniki za oglaševanje ali podatke, službe za podatkovno svetovanje in ponudniki podatkovnih izdelkov, ki izhajajo iz vrednosti, ki jo je podatkom dodal ponudnik storitev**. Hkrati bi morale biti ponudnikom storitev souporabe podatkov omogočeno **prilagajanje podatkov, ki se izmenjujejo**, na željo uporabnika podatkov, **kolikor se s tem izboljšuje uporabnost podatkov** za uporabnika podatkov, npr. pretvorba v določene formate. Ta uredba tudi **ne bi smela zajemati storitev, ki pri katerih gre predvsem za posredovanje vsebin, zlasti avtorsko zaščitenih**.

116. Na splošno je mogoče ugotoviti tudi, da v predlogu ni navedeno, **kako (na kateri pravni podlagi iz Splošne uredbe o varstvu podatkov) bodo ponudniki storitev souporabe podatkov zbirali osebne podatke za namene souporabe.**
117. Prav tako ni jasno, **ali lahko ponudniki storitev souporabe podatkov posredujejo podatke, katerih ponovno uporabo dovolijo organi javnega sektorja** na podlagi poglavja II predloga.
118. Zaradi preglednosti in za povišanje ravni zaupanja državljanov (namesto njenega znižanja) je ključno tudi, da se v predlogu jasno navede, da bodo morali imetniki in uporabniki podatkov za zagotavljanje storitve souporabe podatkov plačati neko „ceno“. O tem vidiku je mogoče sklepati na podlagi besedila člena 11(3) predloga⁵³, vendar je to nejasno in nepopolno (ne zagotavlja jasne slike o denarnih transakcijah, povezanih z obdelavo osebnih podatkov). Poleg tega so zaradi jasne spodbude za „monetizacijo“ osebnih podatkov toliko pomembnejša preverjanja skladnosti z zahtevami o varstvu podatkov⁵⁴. Žal pri oceni učinka⁵⁵ v zvezi s tem in drugimi poglavji predloga niso upoštevana tveganja za varstvo podatkov.
119. EOVP in ENVP ugotavljata tudi, da predlog ne zagotavlja jasne slike glede „primerov uporabe“ storitev souporabe podatkov (katerih „vidik, povezan z denarnimi transakcijami“, kot je poudarjen, se v ustreznih primerih jasno sporoči javnosti in zadevnim osebam), na primer z navedbo primerov v uvodnih izjavah. Na primer v uvodni izjavi 22 je navedeno, katere platforme za izmenjavo podatkov se ne bi smele šteti za „podatkovne posrednike“: „Ta uredba ne bi smela zajemati platform za izmenjavo podatkov, ki jih uporablja izključno en imetnik podatkov, da bi omogočil uporabo podatkov, ki jih hrani, ter platform, ki so bile razvite v zvezi s predmeti in napravami, povezanimi z internetom stvari, in katerih glavni cilj je zagotavljati funkcije povezanega predmeta ali naprave in omogočati storitve z dodano vrednostjo.“ Vendar predvideni primer uporabe v zvezi s tem ni naveden.

Ta uredba ne bi smela zajemati **platform za izmenjavo podatkov, ki jih uporablja izključno en imetnik podatkov**, da bi omogočil uporabo podatkov, ki jih hrani, ter platform, ki so bile razvite v zvezi s predmeti in napravami, povezanimi z internetom stvari, in katerih glavni cilj je zagotavljati funkcije povezanega predmeta ali naprave in omogočati storitve z dodano vrednostjo. ‚Ponudniki stalnih informacij‘ v smislu člena 4(1)(53) Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter ‚ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih‘ v smislu člena 4(19) Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta se v tej uredbi ne bi smeli šteti za ponudnike storitev souporabe podatkov. Subjekti, katerih dejavnost je omejena na omogočanje lažje uporabe podatkov, ki so bili dani na voljo na podlagi podatkovnega altruizma, in ki delujejo na neprofitni osnovi, ne bi smeli biti zajeti v poglavju III te uredbe, saj ta dejavnost služi ciljem splošnega interesa s povečevanjem količine podatkov, ki so na razpolago za te namene.“

⁵³ V členu 11(3) predloga je določeno, da „ponudnik poskrbi, da je postopek dostopa do njegovih storitev pravičen, pregleden in nediskriminatoren tako za imetnike kot za uporabnike podatkov, tudi glede cen“.

⁵⁴ EOVP glede tega pripravlja smernice o zbiranju in uporabi osebnih podatkov za plačilo.

⁵⁵ Ocena učinka, priložena aktu o upravljanju podatkov, SWD(2020) 295 final, na voljo na:

<https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=SWD:2020:0295:FIN:EN:PDF>.

3.4.1 Podatkovni posredniki iz člena 9(1)(b): storitve posredovanja med posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, in morebitnimi uporabniki podatkov⁵⁶

120. EOVP in ENVP ugotavljata, da je treba določbe v zvezi s storitvami posredovanja med posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, ki želijo dati na voljo svoje osebne podatke, in morebitnimi uporabniki podatkov pri uveljavljanju njihovih pravic iz Uredbe (EU) 2016/679, kot so navedene v členu 9(1)(b), uporabljati brez poseganja v učinkovito izvajanje pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in obveznosti upravljavca podatkov v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov.
121. Vendar v predlogu niso navedeni načini, kako bi taki ponudniki storitev dejansko pomagali posameznikom pri uveljavljanju njihovih pravic na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov, niti ni natančno navedeno, za katero obdelavo osebnih podatkov bi se taka pomoč izvajala in v zvezi s katerimi uporabniki podatkov⁵⁷.
122. EOVP in ENVP najprej menita, da so učinkovito uveljavljanje pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in možni načini za tako uveljavljanje določeni v Splošni uredbi o varstvu podatkov, pri čemer spremljanje tega v skladu z njenim členom 51 izvajajo nacionalni nadzorni organi. Nejasnost glede natančnih načinov za zagotavljanje pomoči pri uveljavljanju pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ter prejemnikov takega postopka in njihovih obveznosti do posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, lahko povzroči dodatne pravne negotovosti pri učinkovitem uveljavljanju pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov.
123. **Zato EOVP in ENVP priporočata, naj predlog odraža pravni okvir EU (Splošna uredba o varstvu podatkov), v skladu s katerim (tj. v skladu s členom 70 Splošne uredbe o varstvu podatkov) lahko EOVP podrobneje določi take načine ter povezane obveznosti, ki se uporabljajo za ponudnike in prejemnike storitev souporabe podatkov⁵⁸.**
124. Poleg tega ni jasno, ali se storitve posredovanja iz točke (b) člena 9(1) predloga, ki v členu 2 ne vključuje opredelitve tega pojma, nanašajo (samo) na sisteme upravljanja osebnih podatkov (in v kakšnem obsegu). EOVP in ENVP opozarjata na razliko med sistemi upravljanja osebnih podatkov, ki omogočajo upravljanje osebnih podatkov in lajšajo uveljavljanje pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki („povezava s posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki“)⁵⁹, in ponudniki storitev souporabe podatkov med podjetji (katerih povezava s „posredniki za podatke“ ni

---

⁵⁶ Člen 9(1)(b) predloga se nanaša na „storitve posredovanja med posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, ki želijo dati na voljo svoje osebne podatke, in morebitnimi uporabniki podatkov pri uveljavljanju njihovih pravic iz Uredbe (EU) 2016/679, tudi dajanje na razpolago tehničnih ali drugih sredstev za omogočanje takih storitev“.

⁵⁷ Besedilo člena 11(10) predloga je še vedno precej nejasno: „ponudnik, ki nudi storitve posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, **pri omogočanju lažjega uveljavljanja njihovih pravic ravna v njihovem interesu**, zlasti tako, da posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, svetuje glede možnih vrst uporabe podatkov in standardnih pogojev za take vrste uporabe.“

⁵⁸ EOVP glede tega zdaj pripravlja smernice o pravicah posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.

⁵⁹ Glej mnenje ENVP o sistemih upravljanja osebnih podatkov z dne 20. oktobra 2016, na voljo na: https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/16-10-20_pims_opinion_en.pdf.

jasna). V zvezi z zadnje navedenimi so lahko kritične točke z vidika varstva podatkov večje, saj je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, bolj oddaljen in se srečuje z večjim tveganjem, da ne bo imel jasnega pregleda in nadzora nad souporabo svojih osebnih podatkov⁶⁰.

125. Vendar se v vseh primerih uporabljajo načela preglednosti, poštenosti in omejitve namena.
126. ENVP je v svojem mnenju o sistemih upravljanja osebnih podatkov poudaril: „Vsekakor je ključno, da se zagotovi preglednost poslovnega modela v zvezi s posamezniki, katerih podatki se obdelujejo, da bodo seznanjeni z zadevnimi interesi (sistemov upravljanja osebnih podatkov in drugih ponudnikov storitev) in da bodo lahko uporabljali te sisteme ob poznavanju vseh dejstev“⁶¹.
127. Predlog vsebuje nekaj pojasnil glede ponudnikov storitev souporabe podatkov, ki nimajo sedeža v Uniji, za ugotavljanje, ali taki ponudniki ponujajo storitve v Uniji. Zdi se, da je to besedilo v uvodni izjavi 27 usklajeno z uvodno izjavo 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov. Zaradi pravne varnosti bi morda bilo koristno navesti, da se za navedene ponudnike storitev souporabe podatkov, ki nimajo sedeža v Uniji, v primeru obdelave osebnih podatkov uporabljajo pravila in načela Splošne uredbe o varstvu podatkov.

3.4.2 Podatkovni posredniki iz člena 9(1)(c): „podatkovne zadrage“

128. EOVP in ENVP poudarjata, da je pojem „storitve podatkovnih zadrug“ iz člena 9(1)(c) predloga⁶² še naprej nejasen glede narave pojma in obveznosti. Glede tega bi bilo treba jasno opredeliti take

---

⁶⁰ Glej mnenje ENVP o Evropski strategiji za podatke, točka 20: „Hkrati ENVP poudarja, da je potrebna previdnost v zvezi z vlogo posrednikov za podatke, ki dejavno zbirajo ogromne nabore podatkov, vključno z osebnimi podatki iz različnih virov. Črpajo iz najrazličnejših virov podatkov, ki se uporabljajo za storitve, povezane s podatki, kot so podatki, ki se razkrijejo za druge, nepovezane namene, podatki iz javnih registrov (odprti podatki) ter podatki, pridobljeni z iskanjem po vsebini z interneta in iz družbenih medijev, pogosto v nasprotju z zakonodajo o varstvu podatkov. V zvezi s tem ENVP ugotavlja, da se dejavnosti posrednikov za velepodatke vse bolj pregledujejo in da jih preiskuje več nacionalnih organov za varstvo podatkov.“

⁶¹ Glej mnenje ENVP o sistemih upravljanja osebnih podatkov z dne 20. oktobra 2016, str. 13, točka 52, na voljo na spletnem naslovu: https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/16-10-20_pims_opinion_en.pdf.

Glej tudi stran 13, točka 53: „Zdi se, da model sistemov upravljanja osebnih podatkov zahteva razpravo o tem, kdo je ‚lastnik‘ naših osebnih podatkov. Posamezniki v EU imajo v skladu s členom 8 Listine EU o temeljnih pravicah temeljno pravico do varstva svojih osebnih podatkov. Podrobne pravice in obveznosti v zvezi z uveljavljanjem te pravice so dodatno urejene z nedavno sprejeto splošno uredbo o varstvu podatkov. Ta vprašanja niso posebnost sistemov upravljanja osebnih podatkov; osebni podatki se namreč pogosto štejejo za ‚valuto‘, s katero plačujemo za tako imenovane ‚brezplačne‘ storitve na internetu. Vendar ta trend ne pomeni, da je mogoče osebne podatke o posameznikih zakonito šteti za lastnino, s katero se lahko na trgu svobodno trguje tako kot z vsako drugo lastnino. Nasprotno, sistemi upravljanja osebnih podatkov načeloma ne bodo v položaju, da bi ‚prodajali‘ osebne podatke, ampak bo njihova vloga, da bodo tretjim osebam omogočali uporabo osebnih podatkov za **določene namene in določen čas** v skladu s **pogoji, ki jih določijo posamezniki sami**, ter **vsemi drugimi zaščitnimi ukrepi, določenimi v zakonodaji o varstvu podatkov, ki se uporablja**.“

⁶² Člen 9(1)(c) predloga se nanaša na „storitve podatkovnih zadrug, tj. služb, ki podpirajo posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, enoosebne družbe ali mikro-, mala in srednja podjetja, ki so člani zadrage ali **ki zadrugo pooblastijo za pogajanje o pogojih za obdelavo podatkov, preden privolijo vanjo**, pri sprejemanju informiranih odločitev pred privolitvijo v obdelavo podatkov, in dajejo na razpolago mehanizme za izmenjavo mnenj o namelih obdelave podatkov in pogojih, ki bi najbolje predstavljali interese posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ali pravnih oseb“.

ponudnike storitev souporabe podatkov in obveznosti, ki se uporabljajo zanje, da se prepreči morebitna pravna negotovost pri opravljanju takih storitev.

129. Čeprav je v predlogu navedeno, da si podatkovne zadruga „prizadevajo okrepiti položaj posameznikov pri sprejemanju informiranih odločitev, preden privolijo v uporabo podatkov, tako da vplivajo na pogoje organizacij uporabnikov podatkov v zvezi z uporabo podatkov ali morda rešujejo spore med člani skupine glede uporabe podatkov, če taki podatki zadevajo več posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, v tej skupini⁶³,“ je treba opozoriti, da so obveznosti glede preglednosti, pogoji za veljavno privolitev posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, iz člena 6(1)(a) Uredbe (EU) 2016/679 ter pogoji za obdelavo osebnih podatkov v skladu s to pravno podlago opredeljeni in določeni v navedeni uredbi.
130. **Zato EOVP in ENVP menita, da se položaj posameznikov pri sprejemanju informiranih odločitev ali reševanje morebitnega spora glede uporabe podatkov ne bi smela šteti za pogoj, o katerem se je mogoče pogajati, ampak za obveznost upravljavca v skladu z Uredbo (EU) 2016/679. Glede tega je treba opozoriti tudi, da sklic na podatke, ki „zadevajo“ več posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, v uvodni izjavi 24 predloga – kolikor se nanaša na osebne podatke – morda ni usklajen z opredelitvijo osebnih podatkov iz Uredbe (EU) 2016/679⁶⁴, v skladu s katero osebni podatki pomenijo „katero koli informacijo v zvezi z določenim ali določljivim posameznikom“.**
131. Poleg tega je v uvodni izjavi 24 predloga navedeno, „da lahko pravice na podlagi Uredbe (EU) 2016/679 uveljavlja samo vsak posameznik in jih ni mogoče prenesti na podatkovno zadrugo“. EOVP in ENVP menita, da je ubeseditev takih načel z možnostjo, da se podatkovne zadruga pooblastijo „za pogajanje o pogojih za obdelavo podatkov“ pred privolitvijo vanjo, vsaj nejasna, če ne celo neposredno protislovna. „Pogoji“ za obdelavo osebnih podatkov so pravzaprav tisti, ki so določeni v Splošni uredbi o varstvu podatkov, zato jih ni mogoče spremeniti s pogodbo ali drugo vrsto zasebnega sporazuma niti ne more pogodba ali druga vrsta zasebnega sporazuma prevladati nad njimi.

3.4.3 Člen 10: priglasitvena ureditev – splošne zahteve za upravičenost do registracije – vsebina priglasitve; rezultat (in časovni okvir) priglasitve; člen 11: pogoji za opravljanje storitev souporabe podatkov

132. V poglavju III predloga je za ponudnike storitev souporabe podatkov, kot so opisane v členu 9(1), določena obveznost priglasitve pristojnemu organu (obvezna priglasitev). V členu 10(1) in (2) so določena pravila za določitev sodne pristojnosti države članice za potrebe predloga. To je sodna pristojnost države članice glavnega sedeža ponudnika storitev souporabe podatkov ali države članice, v kateri ima sedež zakoniti zastopnik ponudnika storitev souporabe podatkov, ki nima sedeža v Uniji.
133. Informacije, ki jih je treba vključiti v priglasitev, so določene v členu 10(6)(a) do (h) predloga⁶⁵. Poleg tega je v členu 10(7) predloga določeno, da „[p]ristojni organ na ponudnikovo zahtevo v roku enega tedna izda standardizirano izjavo, s katero potrjuje, da je ponudnik podal priglasitev iz odstavka 4“.

---

⁶³ Uvodna izjava 24 predloga.

⁶⁴ Opredelitev pojma iz člena 4(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov.

⁶⁵ „Priglasitev vključuje naslednje informacije:

(a) naziv ponudnika storitev souporabe podatkov;

134. Kot je poudarjeno v obrazložitvenem memorandumu, priglasitvena ureditev „[v]ključuje obveznost uradnega obveščanja z naknadnim spremljanjem skladnosti z zahtevami za izvajanje dejavnosti, ki ga izvajajo pristojni organi držav članic⁶⁶“. Ta vidik je podrobneje opredeljen v uvodnih izjavah 30 in 31 predloga⁶⁷.
135. „Preverjanje“ ponudnika storitev souporabe podatkov je torej omejeno na preverjanje izpolnjevanja (večinoma formalnih) zahtev iz člena 10, ki ga opravi pristojni organ v zelo kratkem roku (en teden od datuma priglasitve).
136. **Glede tega EOVP in ENVP ugotavljata, da je ureditev „preverjanja“ skoraj „deklarativna“ in da se je Komisija odločila za najbolj „ohlapno“ ureditev (na primer v primerjavi z ureditvijo izdajanja dovoljenj). EOVP in ENVP ugotavljata, da bi morala ureditev zagotavljati višjo stopnjo zaščite vsaj glede obdelave osebnih podatkov (tj. zagotavljati bi morala več preverjanj in zaščitnih ukrepov za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, tudi v zvezi s ključnimi vidiki varstva podatkov). Tako bi bilo mogoče zagotoviti višjo raven zaupanja, za katero si prizadeva Komisija.**
137. **Za odpravo tega pomisleka bi bilo treba spremeniti zlasti uvodno izjavo 31.**
138. V skladu z načelom odgovornosti za varstvo podatkov so ponudniki storitev souporabe podatkov med drugim zmožni dokazati, da so vzpostavili politike in postopke, na podlagi katerih lahko posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, preprosto uveljavljajo svoje individualne pravice do varstva podatkov (postopki za zagotavljanje spoštovanja pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki), ter morajo dokumentirati odločitve o souporabi podatkov (zlasti namene, za katere se bodo osebni podatki souporabljali, in uporabnike ali kategorije uporabnikov, ki jim bodo razkriti osebni podatki), s čimer dokažejo skladnost z zakonodajo o varstvu podatkov⁶⁸. Ti vidiki (ki bi morali tvoriti

---

(b) ponudnikov pravni status, pravno obliko in številko vpisa v register, kadar je ponudnik vpisan v trgovinski ali podoben javni register;

(c) naslov morebitnega ponudnikovega glavnega sedeža v Uniji in, če obstaja, podružnice v drugi državi članici ali naslov zakonitega zastopnika, imenovanega v skladu z odstavkom 3;

(d) spletno mesto, kjer je mogoče najti informacije o ponudniku in dejavnostih, če obstaja;

(e) ponudnikove kontaktne osebe in podatke za stik;

(f) opis storitev, ki jih ponudnik namerava opravljati;

(g) predvideni datum začetka dejavnosti;

(h) države članice, v katerih namerava ponudnik opravljati storitve.“

⁶⁶ Obrazložitveni memorandum, stran 5.

⁶⁷ „(30) Da bi zagotovili upravljanje podatkov v Uniji na podlagi zaupanja vredne izmenjave podatkov, bi bilo treba vzpostaviti priglasitveni postopek za storitve souporabe podatkov. Koristi zaupanja vrednega okolja bi najlažje dosegli tako, da bi uvedli vrsto zahtev za opravljanje storitev souporabe podatkov, vendar **za opravljanje takih storitev ne bi zahtevali izrecne odločitve ali upravnega akta pristojnega organa.**

(31) Za podporo učinkovitemu čezmejnemu opravljanju storitev bi moral ponudnik souporabe podatkov **uradno obvestiti samo imenovani pristojni organ države članice, v kateri se nahaja njegov glavni sedež ali njegov zakoniti zastopnik.** Za tako **uradno obvestilo ne bi smelo biti potrebno več kot izjava o namenu opravljanja takih storitev in bi se moralo izpolniti samo s podatki, določenimi v tej uredbi**“ (poudarek dodan).

⁶⁸ Člen 30 Splošne uredbe o varstvu podatkov določa: „Vsak upravljevec in predstavnik upravljavca, kadar ta obstaja, vodi evidenco dejavnosti obdelave osebnih podatkov v okviru svoje odgovornosti. Ta evidenca vsebuje vse naslednje informacije: (a) naziv ali ime in kontaktne podatke upravljavca in, kadar obstajajo, skupnega upravljavca, predstavnika upravljavca in pooblaščenice osebe za varstvo podatkov; (b) namene obdelave; (c) opis kategorij posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in vrst osebnih podatkov; (d) kategorije

„jedro“ označevanja, predvidenega v predlogu⁶⁹) bodo zagotovili večje zaupanje javnosti v ponudnike storitev souporabe podatkov.

139. EOVP in ENVP ugotavljata tudi, da morajo za opravljanje storitev souporabe podatkov iz člena 11 veljati pogoji iz točk (1) do (11). Glede tega ugotavljata, da pogoji vključujejo sklic na skladnost s pravili konkurence (pod točko (9)), ti (izčrpno navedeni) pogoji pa ne vključujejo skladnosti s pravili o varstvu podatkov.
140. **Glede na navedene elemente in morebitno tveganje, s katerim se srečuje posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, pri obdelavi osebnih podatkov, ki jo lahko izvajajo ponudniki storitev souporabe podatkov, EOVP in ENVP menita, da deklarativna priglasitvena ureditev, kot je določena v predlogu, ne zagotavlja dovolj strogega postopka preverjanja v zvezi s takimi storitvami. EOVP in ENVP priporočata, da se proučijo alternativni postopki, pri katerih bi se moralo upoštevati predvsem bolj sistematično vključevanje orodij za odgovornost in skladnost pri obdelavi osebnih podatkov v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov, zlasti upoštevanje kodeksa ravnanja ali mehanizma certificiranja.**
141. Poleg tega je mogoče ugotoviti, da zaščitni ukrepi iz poglavja IV predloga, ki se uporabljajo za organizacije za podatkovni altruizem (člen 18 – zahteve glede preglednosti; člen 19 – posebne zahteve), v predlogu niso predvideni glede ponudnikov storitev souporabe podatkov, čeprav lahko tudi take storitve vplivajo na pravice in svoboščine zadevnih oseb.
142. Zaradi te razlike med priglasitvenima ureditvama se lahko pojavi nasprotna razlaga, da se zahteve, ki so določene za organizacije za podatkovni altruizem in se nanašajo na varstvo osebnih podatkov v primeru njihove obdelave (na primer obveščanje imetnikov podatkov o vsaki obdelavi zunaj Unije⁷⁰), ne uporabljajo za ponudnike storitev souporabe podatkov.
143. **Glede tega EOVP in ENVP ugotavljata zlasti, da bi morale organizacije, ki sodelujejo pri ureditvah za „združevanje podatkov“ ali souporabo podatkov, upoštevati določene skupne standarde, v zvezi s katerimi se v predlogu izrecno določi, da jih nadzorujejo neodvisni organi za varstvo podatkov, ter ki se ne nanašajo le na pogoje za interoperabilnost, ampak tudi na pogoje za zagotavljanje zakonitosti obdelave osebnih podatkov in olajšanje uveljavljanja pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki (na primer na podlagi dogovorov skupnih upravljavcev iz člena 26 Splošne uredbe o varstvu podatkov).**

---

uporabnikov, ki so jim bili ali jim bodo razkriti osebni podatki, vključno z uporabniki v tretjih državah ali mednarodnih organizacijah; (e) kadar je ustrezno, informacije o prenosih osebnih podatkov v tretjo državo ali mednarodno organizacijo, vključno z navedbo te tretje države ali mednarodne organizacije, v primeru prenosov iz drugega pododstavka člena 49(1) pa tudi dokumentacijo o ustreznih zaščitnih ukrepih; (f) kadar je mogoče, predvidene roke za izbris različnih vrst podatkov; (g) kadar je mogoče, splošni opis tehničnih in organizacijskih varnostnih ukrepov iz člena 32(1). [...]"

⁶⁹ Ocena učinka predloga se med drugim nanaša na označevanje ali certificiranje na strani 19 („Vzajemno priznavanje mehanizmov certificiranja/označevanja in sistema zaupanja za podatkovni altruizem bo omogočilo zbiranje in uporabo podatkov v potrebnem obsegu“), strani 25 („Okvir certificiranja/označevanja za podatkovne posrednike“) in strani 26 („Okvir certificiranja ali označevanja bi novim podatkovnim posrednikom omogočil, da povečajo svojo prepoznavnost kot zaupanja vredne organizacije/organizatorji souporabe ali združevanja podatkov“).

⁷⁰ Člen 19(1)(b) predloga.

144. Poleg tega EOVP in ENVP ugotavljata, da se predlog nanaša na scenarije (uporaba metapodatkov za razvoj storitve souporabe podatkov na podlagi člena 11(2); neprekinjen dostop imetnikov in uporabnikov podatkov do podatkov, ki jih hrani ponudnik storitev souporabe podatkov, po insolventnosti ponudnika na podlagi člena 11(6)), ki jih je treba natančneje določiti, da se uskladijo s pravili in načeli varstva osebnih podatkov.
145. EOVP in ENVP opozarjata tudi, da so splošne pripombe iz tega mnenja v zvezi z opredelitvami pojmov, ki se uporabljajo v predlogu, in vprašanjem pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov iz Splošne uredbe o varstvu podatkov relevantne tudi za določbe poglavja III predloga.
146. EOVP in ENVP poleg tega glede cilja, da se posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, zagotovi boljši nadzor nad dostopom do osebnih podatkov in njihovo uporabo, opozarjata, da ima načelo omejitve namena poseben pomen v zvezi s posredniki podatkov med podjetji. Uvodna izjava 26 predloga⁷¹, za katero se zdi, da določa namen obdelave osebnih podatkov s posredovanjem pri souporabi podatkov brez podrobnejših določb, bi lahko povzročila pomisleke z vidika varstva podatkov⁷².
147. EOVP in ENVP menita, da so pripombe glede ponovne uporabe osebnih podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, iz oddelka 3.3 tega skupnega mnenja relevantne tudi v zvezi s storitvami souporabe podatkov:
- za vsako souporabo osebnih podatkov ali dostop do njih je treba strogo opredeliti obseg in namen ter zagotoviti popolno skladnost s Splošno uredbo o varstvu podatkov ob upoštevanju zahtev glede zakonitosti in omejitve namena ter legitimnih pričakovanj posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki;
  - jasno mora biti, da vsak „akter“ v verigi obdelave podatkov, vključno s ponudnikom storitev souporabe podatkov in uporabniki, posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, zagotovijo informacije iz členov 13 in 14 Splošne uredbe o varstvu podatkov (pogosto je glede tega ustrezna določba Splošne uredbe o varstvu podatkov člen 14, ki se uporablja, kadar osebni podatki niso bili pridobljeni od posameznika, na katerega se ti nanašajo). Glede tega EOVP in ENVP priporočata, da se doda, da ponudnik storitev souporabe podatkov posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, zagotovi uporabniku prijazna orodja za predstavitev celovitega pregleda nad souporabo njegovih osebnih podatkov ter uporabniku prijazno orodje za umik privolitve, če storitev, ki se opravlja, vključuje orodje za pridobitev privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, v zvezi z obdelavo njihovih osebnih podatkov na podlagi člena 11(11) predloga;

---

⁷¹ Uvodna izjava 26 predloga: „Ključni element za povečanje zaupanja in nadzora za imetnike in uporabnike podatkov pri storitvah souporabe podatkov je nevtralnost ponudnikov storitve souporabe podatkov glede podatkov, ki se izmenjujejo med imetniki in uporabniki podatkov. Zato bi morali ponudniki storitev souporabe podatkov **delovati samo kot posredniki** pri transakcijah in podatkov, ki se izmenjujejo, ne bi smeli uporabljati **v noben drug namen**. [...]“

⁷² Glej tudi člen 2(4) predloga: „,metapodatki‘ pomeni podatke, zbrane o kakršni koli dejavnosti fizične ali pravne osebe **za namene opravljanja storitve souporabe podatkov** [...]“, člen 2(7): „,souporaba podatkov‘ pomeni dajanje podatkov na voljo uporabniku podatkov s strani imetnika podatkov **za namen skupne ali posamične uporabe podatkov, danih v souporabo** [...]“ in člen 11(1): „ponudnik lahko podatke, za katere opravlja storitve, uporabi samo **za to, da jih da na razpolago uporabnikom podatkov** [...]“.

— ocena učinka v zvezi z varstvom podatkov je ključno orodje za zagotavljanje ustreznega upoštevanja zahtev za varstvo podatkov ter ustreznega varstva pravic in interesov posameznikov, ki spodbuja njihovo zaupanje v mehanizem ponovne uporabe. Zato EOVP in ENVP priporočata, da se v besedilu predloga navede, **da morajo ponudniki storitev souporabe podatkov (in uporabniki podatkov) v primeru obdelave podatkov, ki spada na področje uporabe člena 35 Splošne uredbe o varstvu podatkov, opraviti oceno učinka v zvezi z varstvom podatkov.** Dejansko lahko souporaba podatkov, predvidena v predlogu, vključuje obsežno obdelavo, pri kateri se združujejo podatki iz različnih virov, ki lahko vključujejo posebne kategorije podatkov in/ali osebne podatke ranljivih skupin posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. V tem primeru morajo upravljavci podatkov v skladu s členom 35 Splošne uredbe o varstvu podatkov opraviti oceno učinka v zvezi z varstvom podatkov. Poleg tega ponudnik storitev souporabe podatkov in uporabniki vedno, ko je to mogoče, objavijo rezultate takih ocen kot ukrep za povečanje zaupanja in preglednosti.

3.4.4 Člena 12 in 13: pristojni organi in spremljanje skladnosti (s členoma 10 in 11)

148. V členu 12(3) predloga je določeno: „Imenovani pristojni organi, organi za varstvo podatkov, nacionalni organi za varstvo konkurence, organi za kibernetško varnost in drugi ustrezni sektorski organi si izmenjujejo informacije, ki so potrebne za opravljanje njihovih nalog v zvezi s ponudniki souporabe podatkov.“
149. Organi za varstvo podatkov imajo v skladu s tem besedilom še manjšo vlogo kot v skladu z besedilom predloga v zvezi z organizacijami za podatkovni altruizem⁷³, ki se nanaša na „sodelovanj[e] z organom za varstvo podatkov“.
150. Kot je poudarjeno v oddelku 3.7 tega skupnega mnenja, EOVP in ENVP glede tega opozarjata, da se številne določbe tega poglavja in drugih poglavij predloga nanašajo na obdelavo osebnih podatkov ter da so v skladu s členom 8 Listine EU o temeljnih pravicah in členom 16 PDEU za nadzor v zvezi z varstvom osebnih podatkov „ustavno“ pristojni organi za varstvo podatkov.
151. EOVP in ENVP ob upoštevanju člena 13 predloga (spremljanje skladnosti s predpisi) in ne glede na uvodno izjavo 28, v kateri piše, da predlog ne bi smel posegati v odgovornost nadzornih organov, da se zagotovi skladnost s Splošno uredbo o varstvu podatkov, menita, da bi bilo treba upravljanje in spremljanje skladnosti s predpisi bolje opredeliti, da se zagotovi ustrežnejše preverjanje ponudnikov storitev souporabe podatkov (in organizacij za podatkovni altruizem), med drugim glede skladnosti s Splošno uredbo o varstvu podatkov, ter sočasno prepreči morebitno prekrivanje ali navzkrižje pri

---

⁷³ Člen 20(3): „Pristojni organ svoje naloge [kot organ, odgovoren za register priznanih **organizacij za podatkovni altruizem** in spremljanje skladnosti z zahtevami iz poglavja IV predloga] opravlja **v sodelovanju z organom za varstvo podatkov**, kadar so te naloge povezane z obdelavo osebnih podatkov, in ustreznimi sektorskimi organi iste države članice. Glede **vprašanj, pri katerih je potrebna ocena skladnosti z Uredbo (EU) 2016/679**, pristojni organ najprej zaprosi za mnenje ali odločitev pristojni nadzorni organ, ustanovljen v skladu z navedeno uredbo, in ravna v skladu s tem mnenjem ali odločitvijo.“

Opozoriti je treba tudi, da je v uvodni izjavi 28 glede **ponudnikov storitev souporabe podatkov** določeno, da „[t]a uredba **ne bi smela posegati** v obveznost ponudnikov storitev souporabe podatkov, da so skladni z Uredbo (EU) 2016/679, in **pristojnost nadzornih organov za zagotavljanje skladnosti z navedeno uredbo**“. Take določbe glede organizacij za podatkovni altruizem **ni**.

dodeljevanju nalog organom, vzpostavljenim na podlagi predloga (ki v skladu z besedilom člena 12(3) in člena 20(3) niso organi za varstvo podatkov), in organi za varstvo podatkov.

152. **Zato EOVP in ENVP menita, da bi se taka boljša opredelitev upravljanja zagotovila, če bi se organi za varstvo podatkov imenovali za glavne pristojne organe za spremljanje in nadzor skladnosti z določbami poglavja III predloga.**
153. Z imenovanjem organov za varstvo podatkov za glavne pristojne organe za nadzor in izvrševanje določb poglavja III predloga bi se zagotovil tudi bolj usklajen regulativni pristop v vseh državah članicah, to pa bi pripomoglo k dosledni uporabi predloga. Organi za varstvo podatkov imajo že v skladu s svojo pristojnostjo in nalogami na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov specifično strokovno znanje za spremljanje skladnosti obdelave podatkov, izvajanje revizij posameznih dejavnosti obdelave podatkov in souporabe podatkov, ocenjevanje ustreznih ukrepov za zagotavljanje visoke ravni varnosti za hrambo in prenos osebnih podatkov ter ozaveščanje upravljavcev in obdelovalcev o njihovi obveznosti v zvezi z obdelavo osebnih podatkov.
154. Imenovanje organov za varstvo podatkov za glavne pristojne organe za nadzor in izvrševanje določb iz poglavja III se podpre s predvideno določbo iz člena 12(3), na podlagi katere je dovoljena izmenjava informacij med organi za varstvo podatkov, nacionalnimi organi za varstvo konkurence, organi za kibernetško varnost in drugimi ustreznimi sektorskimi organi, da se zagotovi usklajena uporaba teh določb.
155. Poleg tega EOVP in ENVP menita, da pooblastila pristojnih organov pri spremljanju skladnosti s predpisi ni mogoče omejiti na pooblastilo, da zahtevajo informacije, kot je določeno v členu 13(2) predloga. Ta omejitev zagotovo izhaja iz deklarativnosti „ureditve označevanja“, predvidene v predlogu, čeprav ne ustreza stopnji preverjanja, ki se zahteva za označevanje, zaradi velikih pričakovanj glede skladnosti z zahtevami za varstvo podatkov na podlagi takega označevanja, zlasti v odnosu do posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.
156. Nazadnje, EOVP in ENVP poudarjata, da bi bilo treba organom za varstvo podatkov zagotoviti ustrezne vire, da bodo lahko uspešno in učinkovito izvajali potreben nadzor.

3.5 [Podatkovni altruizem](#)

3.5.1 [Prepletanje podatkovnega altruizma in privolitve na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov](#)

157. Koncept „podatkovnega altruizma“ iz predloga zajema primere, v katerih fizične ali pravne osebe prostovoljno dajo podatke na voljo za ponovno uporabo brez nadomestila za „namene v splošnem interesu, kot je znanstveno raziskovanje ali izboljšanje javnih storitev“⁷⁴.
158. Trditi je mogoče, da predlog ne „ustvarja“ možnosti, da bi imetniki podatkov (ki v skladu z opredelitvijo pojma iz predloga zajemajo tudi posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki) prostovoljno dali podatke na voljo, ki je že predvidena v Splošni uredbi o varstvu podatkov, ampak to možnost

---

⁷⁴ Člen 2(10) predloga.

„formalizira/kodificira“. Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, dejansko že lahko privoli v obdelavo osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj, med drugim za znanstvenoraziskovalne namene.

159. Koncept „podatkovnega altruizma“ kljub opredelitvi pojma iz člena 2(10) predloga („podatkovni altruizem“ pomeni privolitev posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, v obdelavo osebnih podatkov, ki se nanašajo nanje, ali dovoljenja drugih imetnikov podatkov za omogočanje uporabe njihovih neosebni podatkov brez nadomestila za namene v splošnem interesu, kot je znanstveno raziskovanje ali izboljšanje javnih storitev“) še vedno ni jasno in ustrezno opredeljen. Zlasti ni jasno, ali privolitev iz predloga ustreza pojmu „privolitev“ iz Splošne uredbe o varstvu podatkov, tudi glede pogojev za zakonitost take obdelave. Poleg tega glede na obstoječi pravni okvir za privolitev na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki določa posebne pogoje za veljavnost privolitve, ni jasna dodana vrednost „podatkovnega altruizma“.
160. V primeru obdelave osebnih podatkov v organizacijah za podatkovni altruizem se Splošna uredba o varstvu podatkov in predlog uporabljata sočasno. EOVP in ENVP podpirata cilj olajšanja obdelave osebnih podatkov za ustrezno opredeljene namene v splošnem interesu, vendar je treba tak cilj doseči ob popolnem upoštevanju pravil in načel varstva podatkov, ki se uporabljajo. Zlasti poudarjata, da je eden od glavnih ciljev Splošne uredbe o varstvu podatkov zagotoviti, da posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ohrani nadzor nad svojimi osebnimi podatki. Glede tega poudarjata, da **morajo biti izpolnjene vse zahteve v zvezi s privolitvijo, kot so določene v Splošni uredbi o varstvu podatkov.**
161. EOVP in ENVP ponavljata, **da se zadevni posameznik nikakor ne more „odpovedati“ temeljni pravici do varstva osebnih podatkov**, niti z „altruistično gesto“ glede osebnih podatkov. Tudi če je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, organizaciji za podatkovni altruizem podal privolitev za obdelavo osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj, za enega ali več določenih namenov, upravljavca podatkov (organizacijo za podatkovni altruizem) še naprej zavezujejo vsa pravila in načela v zvezi z osebnimi podatki.
162. **Glede na navedeno bi bilo treba v vsebinskem delu predloga navesti, da se nanaša na privolitev, kot je opredeljena v členu 4(11) Splošne uredbe o varstvu podatkov, in da organizacija za podatkovni altruizem v skladu s členom 7(3) zagotovi, da je privolitev enako preprosto umakniti kot dati⁷⁵.**
163. EOVP in ENVP poudarjata tudi dejstvo, da lahko podatki, ki jih obdelujejo organizacije za podatkovni altruizem, vključujejo posebne kategorije osebnih podatkov, na primer podatke o zdravju.
164. EOVP in ENVP poudarjata tudi, da bi bilo treba v skladu z načelom najmanjšega obsega podatkov te obdelovati v anonimizirani obliki, kadar je to mogoče in ustrezno glede na namen.

---

⁷⁵ Glej Smernice EOVP št. 05/2020 o privolitvi, točki 121 in 122:

„121. V členu 6 so določeni pogoji za zakonito obdelavo osebnih podatkov in opisanih je šest zakonitih podlag, na katere se lahko upravljavec opre. Uporabo ene od teh šestih podlag je treba določiti pred dejavnostjo obdelave in v zvezi z določenim namenom.

122. Pri tem je treba navesti, da **če se upravljavec za kateri koli del obdelave odloči opreti na privolitev, mora biti pripravljen spoštovati to odločitev in ustaviti navedeni del obdelave, če posameznik privolitev prekliče.** Sporočilo, da bodo podatki obdelani na podlagi privolitve, čeprav se dejansko uporablja neka druga zakonita podlaga, bi bilo do posameznikov skrajno nepošteno.“

165. EOVP in ENVP pozdravljata, da je v členu 22(3) predloga navedeno, da v primerih, kadar se osebni podatki zagotovijo organizaciji za podatkovni altruizem, privolitveni obrazec zagotavlja, da lahko posamezniki privolijo v konkretno dejavnost obdelave podatkov in privolitev umaknejo v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov.
166. Glede tega EOVP in ENVP menita, da bi morala biti pravila za umik privolitve, vključno z njenimi posledicami, jasna. Zlasti bi moralo biti jasno, kako organizacija za podatkovni altruizem in uporabniki podatkov izpolnijo zahteve za umik, med drugim z izbrisom osebnih podatkov v skladu s členom 17(1)(b) Splošne uredbe o varstvu podatkov. EOVP in ENVP opozarjata, da bodo morda organizacije za podatkovni altruizem v skladu s členom 35 Splošne uredbe o varstvu podatkov pri sprejemanju odločitev o „podatkovnem altruizmu“ morale opraviti ocene učinka v zvezi z varstvom podatkov.
167. Znanstvene raziskave pogosto vključujejo obsežno obdelavo in souporabo posebnih kategorij osebnih podatkov, zato bi se lahko v nekaterih primerih to štelo za obdelavo podatkov z velikim tveganjem v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov. Poleg tega bi bilo treba ocene učinka v zvezi z varstvom podatkov v teh primerih opraviti v sodelovanju s pooblaščen osebo za varstvo podatkov in odborom za etično presojo, po možnosti in v okviru dobre prakse pa bi bilo treba ocene ali njihov povzetek tudi objaviti.
168. Po Splošni uredbi o varstvu podatkov mora biti privolitev dana z jasnimi pritrdilnim dejanjem, ki pomeni, da je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, prostovoljno, specifično, ozaveščeno in nedvoumno izrazil soglasje k obdelavi osebnih podatkov v zvezi z njim, kot je s pisno, tudi z elektronskimi sredstvi, ali ustno izjavo.
169. V uvodni izjavi 33 Splošne uredbe o varstvu podatkov je poudarjeno, da v fazi zbiranja podatkov pogosto ni mogoče v celoti opredeliti namena obdelave osebnih podatkov v znanstvenoraziskovalne namene. Posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, bi zato morali imeti možnost, da dajo privolitev za nekatera znanstvenoraziskovalna področja, ob upoštevanju priznanih etičnih standardov znanstvenega raziskovanja⁷⁶. To je izraženo tudi v uvodni izjavi 38 predloga.
170. Vendar EOVP in ENVP poudarjata, da v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov dajanje take privolitve za namene v splošnem interesu⁷⁷ kot take (ki niso strogo opredeljeni ter se po možnosti nanašajo na drugačno in veliko širše področje kot znanstvene raziskave) ni dovoljeno.

---

⁷⁶ Glej nedavno sprejete Smernice EOVP št. 05/2020 o privolitvi, zlasti privolitvi za znanstvene raziskave na straneh 31–33.

⁷⁷ Glej Smernice EOVP št. 03/2020 o obdelavi podatkov o zdravstvenem stanju za namene znanstvenih raziskav v okviru izbruha covid-19, točke 42–45:

„42. Praviloma so podatki ‚zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter se ne smejo nadalje obdelovati na način, ki ni združljiv s temi nameni‘ v skladu s členom 5(1)(b) Splošne uredbe o varstvu podatkov.

43. Vendar ‚domneva o združljivosti‘ iz člena 5(1)(b) Splošne uredbe o varstvu podatkov določa, da ‚nadaljnja obdelava v [...] **znanstveno-[...]raziskovalne namene** [...] v skladu s členom 89(1) ne velja za nezdržljivo s prvotnimi nameni‘. To vprašanje bo zaradi svoje horizontalne in zapletene narave podrobneje obravnavano v načrtovanih **smernicah Evropskega odbora za varstvo podatkov o obdelavi zdravstvenih podatkov za namene znanstvenih raziskav**.

171. Uvodna izjava 35 predloga se dejansko nanaša na „namene, ki so v splošnem interesu“, pri čemer je naveden neizčrpen seznam primerov (ne opredelitev), ki vključuje uporabne raziskave in raziskave, financirane iz zasebnih virov, ter tehnološki razvoj in podatkovne analize⁷⁸.
172. **Glede na to EOVP in ENVP menita, da bi morala Komisija bolje opredeliti namene takega „podatkovnega altruizma“, ki so v splošnem interesu. Menita, da bi lahko neobstoj opredelitve povzročil pravno negotovost ter nižjo raven varstva osebnih podatkov v EU. Na primer zahteva, po kateri mora organizacija za podatkovni altruizem imetnika podatkov (vključno s posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki) obvestiti „o namenih v splošnem interesu, za katere uporabniku podatkov dovoljuje obdelavo njihovih podatkov“, bo usklajena z načelom, po katerem so podatki zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter se ne obdelujejo nadalje na način, ki ni združljiv s temi nameni (načelo omejitve namena iz člena 5(b) Splošne uredbe o varstvu podatkov). Zato bi bilo treba v predlogu navesti izčrpen seznam jasno opredeljenih namenov.** Hkrati EOVP in ENVP opozarjata na navedbe iz uvodne izjave 38 predloga⁷⁹. Te se vključijo v vsebinski del predloga, ne zgolj v uvodno izjavo, pri čemer se v predlogu opredeli jasna razlika med:
- privolitvijo za področja znanstvenega raziskovanja;
  - nadaljnjo obdelavo za znanstvene ali zgodovinske ali statistične namene in

---

44. Člen 89(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov določa, da se za obdelavo podatkov v raziskovalne namene „uporabljajo **ustrezni zaščitni ukrepi**“ in da se s temi „zaščitnimi ukrepi [.....] zagotovi, da se sprejmejo tehnični in organizacijski ukrepi, s katerimi se zagotovi zlasti spoštovanje načela najmanjšega obsega podatkov. Ti ukrepi lahko vključujejo psevdonimizacijo, kadar se ti nameni lahko uresničijo na ta način.“

45. Zahteve iz člena 89(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov poudarjajo pomembnost načela najmanjšega obsega podatkov, načela celovitosti in zaupnosti ter načela vgrajenega in privzetega varstva podatkov (glej v nadaljevanju). Zato je treba glede na občutljivo naravo zdravstvenih podatkov in tveganja pri ponovni uporabi zdravstvenih podatkov za namene znanstvenih raziskav izvesti odločne ukrepe, da se zagotovi ustrezna raven varnosti, kot zahteva člen 32(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov.“

Glej tudi dokument EOVP v odziv na zahtevo Evropske komisije za pojasnila glede dosledne uporabe Splošne uredbe o varstvu podatkov s poudarkom na zdravstvenih raziskavah, sprejet 2. februarja 2021.

⁷⁸ Uvodna izjava 35: „Med takimi nameni so zdravstvo, boj proti podnebnim spremembam, izboljšanje mobilnosti, omogočanje lažje priprave javne statistike ali izboljšanje opravljanja javnih storitev. V poštev bi prišlo podpiranje znanstvenega raziskovanja, med drugim tudi tehnološki razvoj in predstavitve, temeljne raziskave, uporabne raziskave in raziskave, financirane iz zasebnih virov, pa tudi nameni, ki so v splošnem interesu. Namen te uredbe je prispevati k nastanku zbirališč podatkov, ki bi se dajali na voljo na podlagi podatkovnega altruizma in so v zadostni količini za omogočanje podatkovnih analiz in strojnega učenja, tudi čezmejno v Uniji.“

⁷⁹ Uvodna izjava 38: „Organizacijam za podatkovni altruizem, priznanim v Uniji, **bi moralo biti omogočeno, da zbirajo ustrezne podatke neposredno pri fizičnih in pravnih osebah ali da obdelujejo podatke, ki so jih zbrali drugi.**

Podatkovni altruizem bi moral biti običajno odvisen od privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, v smislu člena 6(1)(a) in člena 9(2)(a) ter v skladu z zahtevami za zakonito privolitev v skladu s členom 7 Uredbe (EU) 2016/679.

V skladu z Uredbo (EU) 2016/679 je mogoče **namene znanstvenega raziskovanja** podpirati s privolitvijo za **nekatera področja znanstvenega raziskovanja**, če so v skladu s priznanimi etičnimi standardi znanstvenega raziskovanja, ali samo za nekatera raziskovalna področja ali dele raziskovalnih projektov.

Člen 5(1)(b) Uredbe (EU) 2016/679 določa, da **nadaljnja obdelava v znanstveno- ali zgodovinskoraziskovalne namene ali statistične namene** v skladu s členom 89(1) Uredbe (EU) 2016/679 ne velja za nezdržljivo s prvotnimi nameni.“

— obdelavo za namene v splošnem interesu (ki se opredelijo v predlogu).

173. Poleg tega EOVP in ENVP ugotavljata, da je treba pojasniti pojem „odložišča podatkov“ v uvodni izjavi 36⁸⁰, ki se pojavi samo v tej uvodni izjavi in ne v vsebinskem delu predloga ter se nanaša na obdelavo osebnih in neosebnih podatkov.

3.5.2 Člena 16 in 17: ureditev za registracijo – splošne zahteve za upravičenost do registracije – vsebina registracije; rezultat (in časovni okvir) registracije

174. V skladu s poglavjem IV predloga imajo organizacije, ki opravljajo „podatkovni altruizem“, možnost, da se registrirajo kot „organizacije za podatkovni altruizem, priznane v Uniji“⁸¹, za okrepitev zaupanja državljanov v svoje delovanje. Glede tega EOVP in ENVP poudarjata, da v predlogu ni pojasnjeno, ali je registracija obvezna ali ne, niti to, ali se določbe poglavja IV uporabljajo tudi, če organizacije, ki opravljajo podatkovni altruizem, niso registrirane.
175. Splošne zahteve za registracijo so navedene v členu 16; zahteve za registracijo so navedene v členu 17, zlasti točkah (a) do (i) člena 17(4). „Preverjanje“ organizacije za podatkovni altruizem je omejeno na preverjanje izpolnjevanja zahtev iz členov 16 in 17(4), ki ga opravi pristojni organ v 12 tednih od datuma prijave. Vendar v predlogu ni navedeno, za kakšno vrsto preverjanja je zadolžen pristojni organ.
176. Glede tega EOVP in ENVP navajata, da bi bila ureditev, ki v primeru obdelave osebnih podatkov zagotavlja boljša jamstva, ustrežnejša za zagotovitev ustreznih preverjanj in končno za okrepitev zaupanja v primerjavi z „manj strogo“ ureditvijo registracije (skoraj zgolj „deklarativno“ ureditvijo), ki je določena v predlogu in podobna ureditvi, predvideni za ponudnike storitev souporabe podatkov.
177. EOVP in ENVP poudarjata, da je dejstvo, da s pravnega, tehničnega in organizacijskega vidika pravzaprav ni zahteve za registracijo kot „organizacija za podatkovni altruizem, priznana v Uniji“ (ali „ponudnik storitev souporabe podatkov“), problematično. Na primer organizacija, ki ima v skladu s členom 15(3) predloga pravico, da „v pisnem in govornem sporočanju zase uporablja izraz ‚organizacija za podatkovni altruizem, priznana v Uniji‘“ („učinek označevanja“), bo najverjetneje zbirala osebne podatke, pri čemer bo izrabila pričakovanja državljanov, zlasti glede svoje popolne skladnosti z zahtevami za varstvo podatkov.
178. EOVP in ENVP poudarjata, da morajo biti organizacije za podatkovni altruizem zaupanja vredni subjekti. Glede splošnih zahtev za registracijo (iz člena 16 predloga) EOVP in ENVP menita še, da bi bilo treba pojasniti (na primer pravno, organizacijsko, ekonomsko) neodvisnost organizacije za podatkovni altruizem od subjektov, ki delujejo pridobitno, kot je predvidena v členu 16(b) predloga⁸².

---

⁸⁰ Uvodna izjava 36: „Pravni subjekti, ki želijo podpirati **namene, ki so v splošnem interesu**, z dajanjem na razpolago ustreznih podatkov na podlagi podatkovnega altruizma v primernem obsegu, in izpolnjujejo nekatere zahteve, bi morali imeti možnost, da se registrirajo kot ‚organizacije za podatkovni altruizem, priznane v Uniji‘. Tako bi lahko nastala **odložišča podatkov**. [...]“

⁸¹ Uvodna izjava 36 predloga.

⁸² „Organizacija za podatkovni altruizem se lahko registrira, če: [...] (b) deluje nepridobitno in je **neodvisna od katerega koli subjekta, ki deluje pridobitno**“ (poudarek dodan).

179. EOVP in ENVP priporočata zlasti, da se v člen 16 vključi neposreden sklic na zahteve glede varstva podatkov, zlasti na tehnične in organizacijske zahteve, ki omogočajo uporabo standardov za varstvo podatkov in uveljavljanje pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.
180. Glede na navedene elemente in morebitne vplive na posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, v zvezi z obdelavo osebnih podatkov, ki jo lahko izvaja organizacija za podatkovni altruizem, EOVP in ENVP menita, da ureditev registracije, kot je določena v predlogu, ne zagotavlja dovolj strogega postopka preverjanja glede take organizacije. EOVP in ENVP priporočata, da se proučijo alternativni postopki, pri katerih bi se moralo upoštevati predvsem bolj sistematično vključevanje orodij za odgovornost in skladnost pri obdelavi osebnih podatkov po Splošni uredbi o varstvu podatkov, zlasti upoštevanje kodeksa ravnanja ali mehanizma certificiranja.

3.5.3 Člena 18 in 19: zahteve glede preglednosti ter „posebne zahteve za zaščito pravic in interesov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in pravnih oseb glede njihovih podatkov“

181. EOVP in ENVP ugotavljata, da bi se morale na podlagi zahtev glede ureditve registracije **obveznosti, ki jih imajo po Splošni uredbi o varstvu podatkov organizacije za podatkovni altruizem kot upravljavci ali obdelovalci, povečati, vendar zahteve ne bi smele nadomestiti obveznosti.**
182. EOVP in ENVP ugotavljata, da uvodna izjava 36 predloga glede tega ni jasna, saj se zdi, da nakazuje, da bo organizacija za podatkovni altruizem, ki deluje kot obdelovalec, zagotovila sredstva za umik privolitve⁸³. Vendar je treba opredelitev organizacije za podatkovni altruizem kot obdelovalca, namesto kot upravljavca, dodatno proučiti, saj se zdi, da to ni edina možnost v okviru predloga.
183. Prav tako bi bilo treba jasno opredeliti omogočitveni učinek registracije (kot organizacija za podatkovni altruizem), zlasti glede vidika pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov⁸⁴. Glede tega EOVP in ENVP ponavljata, da **ureditev registracije ne more nadomestiti potrebe po ustrezni pravni podlagi za zakonitost obdelave osebnih podatkov iz**

---

⁸³ V uvodni izjavi 36 je navedeno: „Med **zaščitnimi ukrepi** bi morale biti tudi omogočanje **obdelave ustreznih podatkov v varnem okolju za obdelavo**, ki ga upravlja registrirani subjekt, **nadzorni mehanizmi**, kot so sveti in odbori za etična vprašanja, ki bi zagotavljali, da upravljavec podatkov ohranja visoke standarde znanstvene etike, **učinkovita tehnična sredstva za umik ali spremembo privolitve** v katerem koli trenutku **na podlagi obveznosti upravljavcev podatkov glede informiranja na podlagi Uredbe (EU) 2016/679** ter **sredstva, s pomočjo katerih posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, ostajajo obveščeni** o uporabi podatkov, ki so jih dali na voljo“ (poudarek dodan).

⁸⁴ Glede tega je v uvodni izjavi 38 predloga navedeno (krepka pisava je dodana): „Organizacijam za podatkovni altruizem, priznanim v Uniji, **bi moralo biti omogočeno, da zbirajo ustrezne podatke neposredno pri fizičnih in pravnih osebah** ali da obdelujejo podatke, ki so jih zbrali drugi. Podatkovni altruizem bi moral biti **običajno** odvisen od privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, v smislu člena 6(1)(a) in člena 9(2)(a) ter v skladu z zahtevami za zakonito privolitve v skladu s členom 7 Uredbe (EU) 2016/679. V skladu z Uredbo (EU) 2016/679 je mogoče namene znanstvenega raziskovanja podpirati s privolitvijo za nekatera področja znanstvenega raziskovanja, če so v skladu s priznanimi etičnimi standardi znanstvenega raziskovanja, ali samo za nekatera raziskovalna področja ali dele raziskovalnih projektov. Člen 5(1)(b) Uredbe (EU) 2016/679 določa, da nadaljnja obdelava v znanstveno- ali zgodovinskoraziskovalne namene ali statistične namene v skladu s členom 89(1) Uredbe (EU) 2016/679 ne velja za nezdržljivo s prvotnimi nameni.“

člena 6(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov. Povedano drugače, po Splošni uredbi o varstvu podatkov je obdelava osebnih podatkov zakonita le, če in kolikor se uporablja vsaj ena od pravnih podlag iz njenega člena 6(1).

184. EOVP in ENVP imata ob upoštevanju člena 18 predloga pomisleke glede tega, kako se neodvisnost organizacije za podatkovni altruizem ohrani v primerih, kadar njeno financiranje temelji na „morebitnih pristojbin[ah], ki so jih fizične ali pravne osebe plačale za obdelavo podatkov⁸⁵“ (tj. podatkov, ki jih je tem fizičnim ali pravnim osebam zagotovila organizacija za podatkovni altruizem). Poleg tega menita, da bi bilo treba v predlogu bolje pojasniti, v katerih okoliščinah lahko organizacija za podatkovni altruizem fizičnim ali pravnim osebam zaračunava pristojbine za obdelavo podatkov, ki jih posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, zagotovijo za „podatkovni altruizem“.
185. Tako kot v primeru ponovne uporabe podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, se tudi v tem primeru pojavi vprašanje glede spodbud za upravljavca za spodbujanje več obdelave osebnih podatkov – v tem primeru več „podatkovnega altruizma“. Opredelitev organizacij za podatkovni altruizem kot registriranih subjektov nepridobitne narave (uvodna izjava 36), ki jo EOVP in ENVP pozdravljata, to vprašanje ublaži le deloma.
186. Poleg tega besedilo uvodne izjave 36 glede zahtev za organizacije za podatkovni altruizem vzbuja pomisleke, saj se nanaša na „[p]rostovoljno izpolnjevanje“ tudi v zvezi z vprašanji (obvezne) skladnosti s Splošno uredbi o varstvu podatkov⁸⁶.
187. Poleg tega uvodna izjava ni usklajena (razen če se poudari neobvezna narava zahtev iz uvodne izjave 36) z vsebinskim delom predloga, in sicer členom 17(3), ki se nanaša na organizacije za podatkovni altruizem, ki nimajo sedeža v Uniji.
188. **V zvezi s členom 19 predloga EOVP in ENVP menita, da bi bilo treba dodati izrecen sklic na člena 13 in 14 Splošne uredbe o varstvu podatkov, da se zagotovi usklajenost tega člena predloga in obveznosti v zvezi z načelom preglednosti iz Splošne uredbe o varstvu podatkov ter da bodo organizacije za podatkovni altruizem in uporabniki podatkov posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, zagotovili potrebne informacije glede obdelave osebnih podatkov, ki se nanašajo nanje.**

---

⁸⁵ Glej člen 18(1)(d) predloga.

⁸⁶ Uvodna izjava 36 (krepka pisava je dodana): „[...] **Prostovoljno izpolnjevanje sklopa zahtev** s strani takih registriranih subjektov bi moralo prinesiti zaupanje v to, da se podatki, ki so bili dani na voljo za altruistične namene, uporabljajo v namene, ki so v splošnem interesu. Tako **zaupanje** bi izhajalo predvsem iz **sedeža v Uniji**, zahteve, da so registrirani subjekti **nepridobitne narave**, zahtev za **preglednost** ter **posebnih zaščitnih ukrepov**, sprejetih za zaščito pravic in interesov **posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in podjetij**. Med **zaščitnimi ukrepi** bi moralo biti tudi omogočanje obdelave ustreznih podatkov v **varnem okolju za obdelavo**, ki ga upravlja registrirani subjekt, **nadzorni mehanizmi**, kot so sveti in odbori za etična vprašanja, ki bi zagotavljali, da upravljaavec podatkov ohranja visoke standarde znanstvene etike, učinkovita **tehnična sredstva za umik ali spremembo privolitve** v katerem koli trenutku na podlagi obveznosti upravljavcev podatkov glede informiranja na podlagi Uredbe (EU) 2016/679 ter sredstva, s pomočjo katerih posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, **ostajajo obveščeni** o uporabi podatkov, ki so jih dali na voljo.“

189. Poleg tega EOVP in ENVP menita, da se zdi, da je sedanje besedilo člena 19(1)(a)⁸⁷ nejasno in ga je težko uskladiti z določbami Splošne uredbe o varstvu podatkov.
190. **V zvezi s tem poglavjem predloga bi bilo za varovanje zadevnih oseb pred neupravičenimi tveganji za njihove temeljne pravice in svoboščine, zlasti v primeru obdelave posebnih kategorij podatkov, posebno pomemben tudi izrecen poudarek na zagotavljanju anonimiziranih podatkov, kadar je to mogoče in ustrezno glede na namen obdelave podatkov, v skladu z načelom najmanjšega obsega podatkov.**

3.5.4 Člena 20 in 21: pristojni organi za registracijo in spremljanje skladnosti s predpisi

191. **Glede člena 20(3) predloga EOVP in ENVP menita, da bi bilo treba upravljanje in spremljanje skladnosti s predpisi okrepiti za zagotovitev ustrežnejšega preverjanja organizacij za podatkovni altruizem, vključno s skladnostjo s Splošno uredbo o varstvu podatkov, ter zagotovitev jasne opredelitve nadzora nad določbami predloga ob določitvi, da se zahteve za varstvo podatkov v primeru osebnih podatkov v celoti izpolnijo in ostanejo v pristojnosti organov za varstvo podatkov, vzpostavljenih na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov.**
192. **Z imenovanjem organov za varstvo podatkov za glavne pristojne organe za nadzor in izvrševanje določb poglavja IV predloga bi se zagotovil tudi bolj usklajen regulativni pristop v vseh državah članicah, to pa bi pripomoglo k dosledni uporabi predloga. Organi za varstvo podatkov imajo že v skladu s svojo pristojnostjo in nalogami na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov specifično strokovno znanje za spremljanje skladnosti obdelave podatkov, izvajanje revizij posameznih dejavnosti obdelave podatkov in souporabe podatkov, ocenjevanje ustreznih ukrepov za zagotavljanje visoke ravni varnosti za hrambo in prenos osebnih podatkov ter ozaveščanje upravljavcev in obdelovalcev o njihovi obveznosti v zvezi z obdelavo osebnih podatkov.**
193. Poleg tega EOVP in ENVP menita, da pooblastila pristojnih organov pri spremljanju skladnosti s predpisi ni mogoče omejiti na pooblastilo, da zahtevajo informacije, kot je določeno v členu 21(2) predloga. Ta omejitev zagotovo izhaja iz deklarativnosti „ureditve označevanja“, predvidene v predlogu, čeprav ne ustreza stopnji preverjanja, ki se zahteva za označevanje, zaradi velikih pričakovanj glede skladnosti z zahtevami za varstvo podatkov na podlagi takega označevanja, zlasti v odnosu do posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.
194. EOVP in ENVP poudarjata, da bi bilo treba organom za varstvo podatkov zagotoviti ustrezne vire, da bodo lahko uspešno in učinkovito izvajali potreben nadzor. Poleg tega v zvezi s tem ugotavljata, da je v uvodni izjavi 28, ki se nanaša na ponudnike storitev souporabe podatkov, navedeno: „Ta uredba ne bi smela posegati v obveznost ponudnikov storitev souporabe podatkov, da so skladni z Uredbo (EU) 2016/679, in pristojnost nadzornih organov za zagotavljanje skladnosti z navedeno uredbo.“ To bi bilo treba določiti tudi glede organizacij za podatkovni altruizem.

---

⁸⁷ V členu 19(1)(a) je navedeno (krepka pisava je dodana): „Subjekt, ki je vpisan v register priznanih organizacij za podatkovni altruizem[,] imetnike podatkov obvesti: (a) **o namelih v splošnem interesu, za katere uporabniku podatkov dovoljuje obdelavo njihovih podatkov**, in sicer na lahko razumljiv način.“

3.5.5 Člen 22: evropski privolitveni obrazec za podatkovni altruizem

195. V skladu s členom 22 predloga je Komisija pooblaščen, da z izvedbenimi akti sprejme „evropski privolitveni obrazec za podatkovni altruizem“⁸⁸. Glede tega je v členu 22, ki je podrobno obravnavan v uvodni izjavi 41, določeno, da Komisija ob pomoči Evropskega odbora za podatkovne inovacije in posvetovanju z EOVP z izvedbenim aktom določi privolitveni obrazec.
196. **Glede tega EOVP in ENVP menita, da bi bilo treba v predlogu določiti bolj zavezujoč ter bolj strukturiran in institucionaliziran mehanizem od preprostega posvetovanja z EOVP.**

3.6 Mednarodni prenosi podatkov: člen 5(9) do (13); uvodni izjavi 17 in 19; člen 30

197. Čeprav se zdi, da so določbe predloga glede prenosa podatkov v tretje države *a priori* omejene na neosebne podatke, se lahko pri njihovi uporabi pojavijo vprašanja v zvezi s pravno usklajenostjo in usklajenostjo politike s pravnim okvirom EU za varstvo podatkov, zlasti kadar so osebni in neosebni podatki iz nabora podatkov neločljivo povezani.
198. Čeprav se zdi, da si Komisija prizadeva izključiti osebne podatke, predlog vselej ne izraža jasno omejitve področja uporabe določb o prenosu na neosebne podatke. Predvsem člen 5(9) in (10) v zvezi s prenosi podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, bi se lahko uporabljal za osebne podatke, če so ti sočasno tudi zaupni podatki ali podatki, ki so varovani s pravicami intelektualne lastnine⁸⁹.
199. **Ob tem pa predlog vključuje določbo (člen 5(11)), za katero bi se nekako lahko štelo, da zagotavlja višjo raven varstva za neosebne podatke kot za osebne, saj bi lahko v skladu s predlogom Komisija navsezadnje z delegiranim aktom⁹⁰ sprejela posebne pogoje za prenos neosebnih podatkov v nekatere tretje države, vključno z njegovo prepovedjo⁹¹.**
200. **Zaradi možnosti Komisije, da z izvedbenim aktom⁹² sprejme „sklepe o ustreznosti“ za prenos neosebnih podatkov v zadevno tretjo državo, se bodo verjetno pojavila tudi vprašanja o interakciji in usklajenosti z orodji za prenos, ki jih Splošna uredba o varstvu podatkov določa za prenos osebnih podatkov v isto tretjo državo.**
201. **Vsekakor je za zagotovitev usklajenosti s pravnim okvirom varstva podatkov pomembno, da se glede tega opozori, da se v primeru „mešanih naborov podatkov“ uporablja Splošna uredba o varstvu podatkov, zlasti njeno poglavje V.**

---

⁸⁸ Člen 22(1): „Komisija lahko za lažje zbiranje podatkov na podlagi podatkovnega altruizma sprejme izvedbene akte o pripravi evropskega privolitvenega obrazca za podatkovni altruizem. Obrazec omogoča pridobitev privolitve v vseh državah članicah v enotni obliki. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 29(2).“

⁸⁹ Glej člen 5(10) predloga: „Organi javnega sektorja zaupne podatke ali podatke, ki so varovani s pravicami intelektualne lastnine, pošljejo ponovnemu uporabniku, ki namerava te podatke prenesti v tretjo državo, ki ni država, določena v skladu z odstavkom 9, le, če se ponovni uporabnik zaveže: (a) da bo izpolnjeval obveznosti, naložene v skladu z odstavkoma 7 in 8, tudi po prenosu podatkov v tretjo državo ter (b) da bo za reševanje kakršnega koli spora v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz točke (a) priznal sodno pristojnost sodišč države članice organa javnega sektorja.“

⁹⁰ Glej uvodno izjavo 19 predloga.

⁹¹ Glej uvodno izjavo 19 predloga.

⁹² Glej člen 5(9) do (11) predloga.

202. EOVP in ENVP ugotavljata, da se člen 30 predloga⁹³ nanaša le na neosebne podatke, za odstavek 2 člena pa se zdi, da odraža določbe člena 48 Splošne uredbe o varstvu podatkov (razlika je v tem, da je v členu 30(2) določena časovna omejitev glede zadevnih mednarodnih sporazumov).
203. V skladu s členom 30(3) predloga subjekti (organ javnega sektorja, subjekt, ki je dobil pravico do ponovne uporabe, ponudnik storitev souporabe podatkov, organizacija za podatkovni altruizem), ki jim sodišče ali upravni organ tretje države pošlje odločbo za prenos neosebnih podatkov, hranjenih v Uniji, ali zagotovitev dostopa do njih, zaprosijo za mnenje pristojne organe v skladu s predlogom, da ugotovijo, ali so pogoji za prenos, ki se uporabljajo, izpolnjeni (zadnji stavek člena 30(3)).
204. Posvetovanje s pristojnim organom je potrebno, kadar bi lahko naslovnik „z izpolnitvijo take [sodne ali upravne] odločbe [...] prišel v nasprotje z zakonodajo Unije ali zakonodajo zadevne države članice“ (člen 30(3))⁹⁴.
205. Zdi se, da ta določba v primerjavi s členom 48 Splošne uredbe o varstvu podatkov pomeni korak dlje, saj se z njo v specifičnih primerih zahteva posvetovanje s pristojnim organom. Zato bi se lahko glede tega štelo, da zagotavlja višjo raven varstva za neosebne podatke kot za osebne, saj taka priglasitev v Splošni uredbi o varstvu podatkov ni predvidena.

[3.7 Horizontalne določbe o institucionalnih okvirih; pritožbah; strokovni skupini \(Evropski odbor za podatkovne inovacije\); delegiranih aktih; kaznih, oceni in pregledu, spremembah uredbe o enotnem digitalnem portalu, prehodnih ukrepih in začetku veljavnosti](#)

3.7.1 Člen 23: zahteve glede pristojnih organov

206. V poglavju V predloga so določene zahteve za delovanje pristojnih organov, imenovanih za spremljanje in izvajanje priglasitvenega okvira za ponudnike storitev souporabe podatkov in subjekte, ki opravljajo podatkovni altruizem. Iz poglavij III in IV predloga izhaja, da so taki pristojni organi drugačni od organov za varstvo podatkov. Zahteve iz člena 23 predloga namreč nakazujejo na „tehnično“ naravo teh organov, ki so „pravno ločeni in funkcionalno neodvisni od ponudnikov storitev souporabe podatkov ali subjektov, vpisanih v register priznanih organizacij za podatkovni altruizem“.

---

⁹³ Člen 30, Mednarodni dostop, v poglavju VIII o končnih določbah.

⁹⁴ Zdi se, da so navedeni pogoji iz člena 30(3) zadostni, da **prevladajo nad pogoji iz odstavka (2) in s tem nad mednarodnimi pravili iz tega odstavka**. V členu 30(4) je navedeno: „Če so pogoji iz odstavkov 2 in 3 izpolnjeni, **organ javnega sektorja, fizična ali pravna oseba, ki je dobila pravico do ponovne uporabe podatkov na podlagi poglavja 2, ponudnik souporabe podatkov oziroma subjekt, vpisan v register priznanih organizacij za podatkovni altruizem, v odgovor na zahtevo da na razpolago najmanjšo sprejemljivo količino podatkov na podlagi razumne razlage zahteve**“ (krepka pisava je dodana).

Te določbe predloga morda **niso usklajene z drugo zakonodajo Unije ali držav članic, predvsem glede pravosodnega sodelovanja v kazenskih ali civilnih zadevah**. Pomen te ugotovitve v okviru zakonodaje o varstvu podatkov kaže dejstvo, da **v primeru napačne razlage pojma neosebnih podatkov obstaja veliko tveganje, da bodo organi javnega sektorja, ponudniki storitev souporabe podatkov, organizacije za podatkovni altruizem, ponovni uporabniki podatkov in uporabniki podatkov prenesli osebne podatke v tretjo državo s (precej) nižjim standardom varstva zadevnih oseb**.

207. Glede tega se zdi, da je vloga nadzornih organov za varstvo podatkov na podlagi poglavja III omejena zgolj na izmenjevanje informacij s pristojnim organom, na podlagi poglavja IV pa na sodelovanje s pristojnim organom ter predložitev mnenja ali odločitve glede vprašanj, v zvezi s katerimi je potrebna ocena skladnosti s Splošno uredbo o varstvu podatkov, na zahtevo pristojnega organa. Poleg tega v predlogu ni opredeljeno, kako in v kakšnem obsegu bodo organi za varstvo podatkov sodelovali s takimi pristojnimi organi, niti niso opredeljeni predvideni finančni in človeški viri za opravljanje nalog organov za varstvo podatkov, potrebnih za tako sodelovanje.
208. EOVP in ENVP ugotavljata, da se številne določbe predloga, za nadzor katerih so odgovorni pristojni organi, imenovani v skladu s členoma 12 in 20, nanašajo na varstvo osebnih podatkov. Glede na to **EOVP in ENVP poudarjata, da se pristojnosti in pooblastila neodvisnih nadzornih organov v celoti spoštujejo, saj jim je v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov in uredbo EUDPR zaupana odgovornost za zaščito temeljnih pravic in svoboščin posameznikov pri obdelavi ter olajšanje prostega pretoka osebnih podatkov v skladu s členom 16 PDEU in členom 8 Listine EU o temeljnih pravicah ter ustrezno sodno prakso Sodišča Evropske unije⁹⁵. Ob upoštevanju tega EOVP in ENVP priporočata, da se v predlogu izrecno navede, da so glede osebnih podatkov organi za varstvo podatkov glavni pristojni organi za spremljanje skladnosti z določbami poglavij III in IV predloga, pri čemer se po potrebi posvetujejo z drugimi ustreznimi sektorskimi organi. Kot je že bilo poudarjeno, bi bilo treba tem organom zagotoviti ustrezne vire, da bodo lahko uspešno in učinkovito izvajali potreben nadzor.**

3.7.2 Člen 24: pritožbe; člen 25: pravica do učinkovitega sodnega pravnega sredstva

209. EOVP in ENVP ugotavljata, da člen 24 določa: „Fizične in pravne osebe imajo pravico do pritožbe pri ustreznem pristojnem nacionalnem organu zoper ponudnika storitev souporabe podatkov ali zoper subjekt, vpisan v register priznanih organizacij za podatkovni altruizem,“ vendar pri tem ni navedena morebitna vsebina pritožbe (tj. za katero kršitev predloga). Zdi se tudi, da pritožbe ni mogoče vložiti zoper organe javnega sektorja ali ponovne uporabnike iz poglavja II predloga, saj to v členu 24 predloga ni predvideno.
210. Poleg tega je v členu 25 določena pravica vsake prizadete fizične ali pravne osebe do učinkovitega sodnega pravnega sredstva zaradi neukrepanja v zvezi s pritožbo, vloženo pri pristojnem organu, ter odločitev pristojnih organov iz členov 13, 17 in 21 (odločitve v zvezi z nadzorom storitev souporabe podatkov, registracijo organizacij za podatkovni altruizem oziroma spremljanjem skladnosti registriranih organizacij za podatkovni altruizem).

---

⁹⁵ Glej med drugim sodbo Sodišča z dne 9. marca 2010 v zadevi *Evropska komisija/Zvezna republika Nemčija*, C-518/07, na voljo na: <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?oqp=&for=&mat=or&lgrc=en&ige=&td=%3BALL&jur=C%2CT%2CF&num=C-518%252F07&page=1&dates=&pcs=Oor&lg=&pro=&nat=or&cit=none%252CC%252CCJ%252CR%252C2008E%252C%252C%252C%252C%252C%252C%252C%252C%252Ctrue%252Cfalse%252Cfalse&language=sl&avg=&cid=19572>.

Sodišče je v svoji sodbi z dne 9. marca 2010 menilo, da organi za varstvo podatkov ne smejo biti pod nikakršnim neposrednim ali posrednim zunanjim vplivom. Že samo tveganje zunanjega vpliva zadostuje za ugotovitev, da organ za varstvo podatkov ne more delovati popolnoma samostojno.

211. EOVP in ENVP ugotavljata, da se lahko zaradi navedenih določb predloga o pravici do vložitve pritožbe pri ustreznem pristojnem nacionalnem organu (člen 24) in pravici do učinkovitega sodnega pravnega sredstva glede neukrepanja ali odločitvami navedenega pristojnega organa (člen 25) poveča tveganje vzporednih in neusklajenih ureditev na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov in predloga, ki je poudarjeno v tem mnenju. Na primer, pritožbe v zvezi s storitvami posredovanja, v okviru katerih imajo posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, na voljo sredstva za uveljavljanje pravic iz Splošne uredbe o varstvu podatkov (glej člen 9(1)(b)), bi spadale v okvir pooblastil pristojnih organov na podlagi predloga. Povedano drugače, „materialnopravne“ neusklajenosti in prekrivanja bi se „prenesli“ tudi na pristojnosti v upravnih in sodnih postopkih.
212. Zato **EOVP in ENVP pozivata k jasni, nedvoumni in strogi opredelitvi materialnopravnih pravil predloga, za nadzor katerih so odgovorni pristojni organi, ter mehanizma spremljanja, s katerim se zagotavlja popolna usklajenost s Splošno uredbo o varstvu podatkov.**

3.7.3 Člena 26 in 27: sestava in naloge Evropskega odbora za podatkovne inovacije

213. V poglavju VI predloga je določeno, „da se ustanovi uradna strokovna skupina (Evropski odbor za podatkovne inovacije), ki bo organom držav članic olajšala razvoj dobrih praks, zlasti v zvezi z obdelavo zahtevkov za ponovno uporabo podatkov, za katere veljajo pravice drugih (v skladu s poglavjem II), ter zagotavljanjem dosledne prakse glede priglasitvenega okvira za ponudnike storitev souporabe podatkov (v skladu s poglavjem III) in za podatkovni altruizem (poglavje IV). Poleg tega bo uradna strokovna skupina podpirala Komisijo in ji svetovala pri upravljanju medsektorske standardizacije in pripravi strateških medsektorskih standardizacijskih zahtev“⁹⁶.
214. EOVP in ENVP ugotavljata, da bi bil novoustanovljeni Evropski odbor za podatkovne inovacije, „ki ga sestavljajo predstavniki pristojnih organov vseh držav članic, Evropskega odbora za varstvo podatkov, Komisije in ustreznih podatkovnih prostorov ter drugi predstavniki pristojnih organov v določenih sektorjih“ (člen 26(1)), zadolžen za naloge iz člena 27(a) do (e)⁹⁷, ki so prav tako relevantne glede obdelave osebnih podatkov.

---

⁹⁶ Obrazložitveni memorandum, stran 8.

⁹⁷ „Odbor opravlja naslednje naloge:

(a) svetuje in pomaga Komisiji pri oblikovanju dosledne prakse organov javnega sektorja in pristojnih organov iz člena 7(1), **ki obdelujejo zahteve za ponovno uporabo kategorij podatkov iz člena 3(1);**

(b) svetuje in pomaga Komisiji pri oblikovanju dosledne prakse pristojnih organov pri izvajanju **zahtev za ponudnike souporabe podatkov;**

(c) svetuje Komisiji glede **prednostne obravnave medsektorskih standardov, ki se uporabljajo in pripravijo za uporabo podatkov in medsektorsko souporabo podatkov**, medsektorske primerjave in izmenjave dobrih praks v zvezi s sektorskimi zahtevami za varnost in postopke dostopanja, hkrati pa upošteva posebne sektorske dejavnosti standardizacije;

(d) pomaga Komisiji pri **izboljševanju interoperabilnosti podatkov ter storitev souporabe podatkov** med različnimi sektorji in področji, izhajajoč iz obstoječih evropskih, mednarodnih ali nacionalnih standardov;

(e) omogoča lažje sodelovanje med pristojnimi nacionalnimi organi na podlagi te uredbe z ustvarjanjem zmogljivosti in izmenjavo informacij, zlasti pa z določanjem metod za učinkovito izmenjavo informacij v zvezi s priglasitvenim postopkom za ponudnike storitev souporabe podatkov, ter registracijo in spremljanje priznanih organizacij za podatkovni altruizem.“

215. EOVP in ENVP pozdravljata vključitev EOVP v Evropski odbor za podatkovne inovacije kot člana, vendar menita, da bodo določbe glede Evropskega odbora za podatkovne inovacije v zvezi z obdelavo osebnih podatkov verjetno posegale v naloge in pristojnosti nacionalnih organov za varstvo podatkov in EOVP za zaščito temeljnih pravic in svoboščin posameznikov ter olajšanje prostega pretoka osebnih podatkov v Uniji⁹⁸ (zlasti ob upoštevanju najrazličnejših nalog svetovanja Komisiji ter izdajanja smernic, priporočil in dobrih praks, ki jih ima EOVP na podlagi člena 70 Splošne uredbe o varstvu podatkov, ter nalog, ki jih opravlja ENVP na podlagi člena 57 uredbe EUDPR).
216. Zato EOVP in ENVP priporočata, da se v pravnem besedilu pojasni, da so glede obdelave osebnih podatkov nadzorni organi za varstvo podatkov, vzpostavljeni na podlagi nacionalnega prava in prava Unije, „pristojni organi“. Poleg tega bi moralo biti jasno, da svetovanje Evropski komisiji o zadevah glede varstva podatkov in oblikovanje doslednih praks glede obdelave osebnih podatkov ne spadata v okvir pristojnosti Evropskega odbora za podatkovne inovacije, saj je v členu 70 Splošne uredbe o varstvu podatkov izrecno navedeno, da je za te naloge pristojen EOVP.
217. EOVP in ENVP priporočata še, da se zaradi natančnosti in pravne jasnosti ter za preprečitev morebitnih nesporazumov Evropski odbor za podatkovne inovacije preimenuje v „strokovno skupino Komisije za upravljanje podatkov“ ali podobno, da se bolje izrazita *pravni status* in *narava* organa, ustanovljenega na podlagi člena 26 predloga.

3.7.4 Člen 31: kazni, ki jih je treba uporabiti za kršitve predloga

218. Kazni za kršitve predloga v predlogu niso usklajene (niti ni navedeno, za katere kršitve se naložijo kazni, kakšne globe so predvidene za kršitve določb predloga ali kateri organi so pristojni za naložitev takih kazni), ampak je v njem navedeno: „Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice obvestijo Komisijo o teh pravilih in ukrepih najpozneje do [datum začetka uporabe te uredbe], takoj pa jo obvestijo tudi o vseh njihovih nadaljnjih spremembah.“
219. EOVP in ENVP ugotavljata, da ta določba, ki omejuje izvršljivost predloga (zmožnost naložitve usklajenih kazni), po možnosti pa tudi spodbuja izbiro najugodnejšega sodišča v državi članici z najmanj strogimi predpisi, posega v navedeni cilj predloga, tj. povečati zaupanje v ponovno uporabo podatkov, storitve souporabe podatkov in podatkovni altruizem.

3.7.5 Člen 33: spremembe Uredbe (EU) 2018/1724

220. V skladu s tem členom predloga se spremeni uredba o enotnem digitalnem portalu (Uredba (EU) 2018/1724)⁹⁹, pri čemer se uvedeta naslednja upravna postopka: prigrasitev kot ponudnik

---

⁹⁸ Glej na primer člen 27(a), v skladu s katerim odbor „svetuje in pomaga Komisiji pri oblikovanju dosledne prakse organov javnega sektorja in pristojnih organov iz člena 7(1), ki obdelujejo zahteve za ponovno uporabo kategorij podatkov iz člena 3(1)“.

⁹⁹ Uredba (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. oktobra 2018 o vzpostavitvi enotnega digitalnega portala za zagotavljanje dostopa do informacij, do postopkov ter do storitev za pomoč in reševanje težav ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (Besedilo velja za EGP) (UL L 295, 21. 11. 2018, stran 1).

storitev souporabe podatkov; in registracija kot evropska organizacija za podatkovni altruizem. Predvideni rezultat teh postopkov je potrdilo o prejemu priglasitve oziroma potrdilo o registraciji.

221. **Glede tega EOVP in ENVP ugotavljata, da ureditev priglasitve in registracije, ki je že bila analizirana v tem mnenju, ne more nadomestiti potrebe po ustrezni pravni podlagi za zakonitost obdelave osebnih podatkov iz člena 6(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov. Povedano drugače, po Splošni uredbi o varstvu podatkov je obdelava osebnih podatkov zakonita le, če in kolikor se uporablja ustrezna pravna podlaga iz njenega člena 6(1). V predlogu bi bilo treba jasno določiti ta vidik, da se prepreči morebitna dvoumnost.**

Bruselj, 10. marec 2021

Za Evropski odbor za varstvo podatkov

Predsednica

(Andrea Jelinek)

Za Evropskega nadzornika za varstvo podatkov

Evropski nadzornik za varstvo podatkov

(Wojciech Wiewiorowski)